

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL T. I. SKUNDO**

2022 m. kovo d. Nr. S- (7-6/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensko, narių Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja) išnagrino T. I. (toliau – Pareiškėjas) 2022-01-06 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2021-12-17 sprendimo Nr. 68-104 (toliau – Sprendimas). Inspekcijos atstovas I. A. dalyvavo Komisijos 2021-01-25 posėdyje nuotoliniu būdu. Pareiškėjas ar jo atstovas posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Klaipėdos AVMI) atliko Pareiškėjo gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo patikrinimą už laikotarpį nuo 2015-01-01 iki 2018-12-31 ir 2021-06-21 patikrinimo aktu Nr. (27.13 Mr) FR0680-212 nustatė, kad Pareiškėjas: 1) 2015–2016 m. iš UAB "J1" gavo 331281 Eur kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų nuo kurių nesumokėjo 50109 Eur GPM (nustatyta vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 69 straipsniu ir pritaikius lėšų bankų sąskaitose metodą); 2) iš Švedijoje registruotos įmonės RENOVERINGSTEAMET I SVERIGE AB 2016-2017 m. gavo 4 130 Eur kito turto nuomos pajamų, kurių nedeklaravo ir nuo kurių neapskaičiavo ir nesumokėjo 619 Eur GPM; 3) 2018 m. disponavo iš nenustatytų šaltinių gautomis 104 594 Eur pajamomis, kurių nedeklaravo ir nuo kurių neapskaičiavo ir nesumokėjo 15 689 Eur GPM (nustatyta vadovaujantis MAĮ 70 straipsniu bei pritaikius išlaidų metodą). Klaipėdos AVMI 2021-08-16 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (27.13 Mr) FR0682-197 patvirtino patikrinimo aktą ir jame apskaičiuotas sumas. Apskaičiuota 66417 Eur GPM, 22638,70 Eur GPM delspinigių ir skirta 19925 Eur GPM bauda.

Sprendimu Inspekcija Klaipėdos AVMI sprendimą patvirtino.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos Sprendimu ir nurodo, kad visos Pareiškėjui 2015 – 2016 m. į asmenines banko sąskaitas, esančias AB SEB banke ir Swedbank AB, mokėjimų pavedimais iš UAB "J1" pervestos lėšos, kaip ir nurodyta mokėjimų paskirtyje, buvo skirtos firmos išlaidoms. Kaip ir buvo nurodyta mokesčių administratoriui, Pareiškėjas minėtu laikotarpiu buvo UAB "J1" vadovu ir atskaitingu asmeniu, o laikotarpiu nuo 2014-04-11 iki 2016-12-30 UAB "G1" po 50 procentų įmonės akcijų priklausė I. B. ir K. O., kurios 2016-12-30 UAB "J1" paprastąsias vardines akcijas pardavė F. K.. Pagal 2016-12-30 priėmimo–perdavimo aktą visi UAB "J1" dokumentai perduoti F. K., tame tarpe kasos knyga ir kiti buhalteriniai dokumentai. Pareiškėjas nurodo, ad perdavus visus UAB "J1" dokumentus F. K., Pareiškėjas mokestinio patikrinimo metu neturėjo jokių galimybių pateikti UAB "J1" buhalterinių dokumentų.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad Sprendime teigiama, kad Pareiškėjas darė reikšmingą įtaką UAB "J1" priimamiems sprendimams, kuriuos sąlygojo ne ekonominiai ar verslo poreikiai,

bet siekis susijusiam asmeniui iš UAB "J1" lėšų išmokėti GPM neapmokestinamas pajamas. Pareiškėjo nuomone, šie teiginiai grindžiami prielaidomis. Pirmiausia, Pareiškėjas 2020-08-18 el. paštu Klaipėdos AVMI nurodė, kad UAB "J1" akcijų pardavimo diena (t. y. 2016-12-30) jis, kaip atskaitingas asmuo, gražino visas pagal avansinę apyskaitą gautas ir įmonės reikmėms nepanaudotas lėšas, tačiau nurodytos faktinės aplinkybės iš esmės ignoruojamos, apsiribojant formaliais pagrindais siekiant paneigti šias aplinkybes. Antra, analizuojami ir vertinami tik bankiniai pavedimai, tačiau ignoruojami UAB "I1" buhalterinės apskaitos dokumentai, kurie suteikti galimybę nustatyti ir įvertinti, kiek T. I., kaip atskaitingas asmuo panaudojo lėšų UAB „Monseta. Mokestinio patikrinimo metu nustatyta, kad T. I. vadovaujama UAB "I1" vykdė statybos darbus Danijoje. Visiškai nevertinta ir neanalizuota, kiek mokestinio patikrinimo metu šioje įmonėje dirbo darbuotojų, kaip buvo mokami atlyginimai ir dienpinigiai, atlyginamos ar apmokamos kitos su komandiruočiais į Daniją susijusios išlaidos. Šiuo atveju mokesčių administratorius turėjo visas galimybes nustatyti ir įvertinti, kiek nurodytoje įmonėje patikrinimo laikotarpiu dirbo darbuotojų, ar jiems buvo mokami atlyginimai ir t. t., tačiau nurodytos esminės aplinkybės ignoruojamos, aiškiai suvokiant, kad tokių duomenų Pareiškėjas negali pateikti, tačiau tokių duomenų gavimas nėra apribotas mokesčių administratoriui. Sprendime teigiama, kad komercinėje – ūkinėje veikloje, galėjo tiesiogiai vykdyti pavedimus iš savo sąskaitų į atitinkamas tiekėjų ir / ar biudžeto surenkamąsias sąskaitas, tačiau pateikiant šiuos teiginius nenurodoma, kaip buvo vykdomi minėti įsipareigojimai, ar atsiskaityta su tiekėjais, darbuotojais ir koku būdu.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos išvada, kad UAB "J1" priimdama sprendimus išmokėti atskaitingam asmeniui Pareiškėjui pinigines lėšas, skirtas įmonės reikmėms, nereikalavo Pareiškėjo pateisinti anksčiau išmokėtų lėšų panaudojimą, nors tokia prievolė atskaitingam asmeniui buvo numatyta UAB "J1" 2014-04-15 įsakyme Nr. 01 „Dėl atskaitingo asmens paskyrimo“. Pareiškėjo nuomone, šie teiginiai taip pat grindžiami prielaidomis. Kaip minėta, Pareiškėjas pateikė minėtų piniginių lėšų panaudojimo pateisimą, ir pagal avansinę apyskaitą nebuvo skolingas įmonei. Pareiškėjas nurodo, kad nuo 2016-12-30 nedalyvauja UAB "J1" valdyme ir neturi jokių galimybių pateikti dokumentų, nes jie perduoti naujam įmonės vadovui. Nesant jokių objektyvo ir leistinum kriterijus atitinkančių duomenų teigiama, kad UAB "J1" akcijos perleistos tik tarimai F. K., kuris, kaip nurodoma Sprendime ir UAB "D1" yra susiję asmenys (Mokėtojas laikotarpiu nuo 2018-06-25 iki 2018-11-19 valdė 100 proc. UAB "B1" akcijų, UAB "B1" 2016-12-22 įsteigė UAB "E1" kurios akcininkas yra UAB "A1" o pastarąją, valdo F. K. sutuoktinė). Nurodytos aplinkybės, Pareiškėjo nuomone, tik patvirtina Pareiškėjo teiginius apie UAB "J1" akcijų pardavimą asmeniui, kuriam žinoma įmonės finansinė informacija ir kuris iš karto turi galimybę perimti įmonės dokumentus. Mokestinio patikrinimo metu analizuotas UAB "J1" F. K. akcijų pardavimas kitiems asmenims, nėra susijęs su Pareiškėju ir nėra jokio nei faktinio, nei teisinio pagrindo teigti, kad įmonės akcijų pardavimu yra susijęs Pareiškėjas.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad iš UAB "J1" vadovo pareigų atleistas 2017-01-09, t. y. praėjus 6 mėn. po akcijų pardavimo F. K., todėl pervestos pinigines lėšas į asmeninę mokesčio mokėtojo banko sąskaitas per 6 mėnesius galėjo būti panaudoti įmonės reikmėms. Patikrinimo akte nesant tam nei faktinio, nei teisinio pagrindimo, visiškai nepagrįstai daroma išvada, kad Pareiškėjas iš UAB "J1" gautų ir asmeniniams poreikiams tenkinti panaudotų 331 281 Eur piniginių lėšų iki 2016-12-31 UAB "J1" negražino.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad nevertinti UAB "J1" veiklos vykdymo ypatumai. Įmonė veiklą vykdė Danijoje ir darbo užmokestis, dienpinigiai, už prekes ir paslaugas buvo apmokama grynais pinigais, todėl nėra jokio pagrindo konstatuoti, kad Pareiškėjas, kaip įformintus atsiskaitymus pagal avansines apyskaitas, 2015–2016 m. iš susijusio asmens UAB "J1" išsimokėjo 331 281 Eur pinigines lėšas, tikslu gauti mokestinę naudą – išvengti mokėtinų mokesčių bei turint tikslą įteisinti kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad pinigines lėšas buvo pervedamos O. K. (toliau – O. K.), kad šis atsiskaitytų už UAB "J1" vardu įsigyjamas prekes ar paslaugas. Visiškai ignoruojamos faktinės aplinkybės, jog kad K. O. buvo UAB "J1" akcininke (priklausė 50 proc. akcijų), o O. K.

dirbo šioje įmonėje kartu su Pareiškėju ir jam buvo pervedamos piniginės lėšos atsikaitymui su darbuotojais, prekių ir paslaugų pirkimui, o pasibaigus mėnesiui visi duomenys perduodami buhalterinę apskaitą tvarkiusiai įmonei. Pareiškėjas nurodo, kad mokesčių administratorius teigia, kad Pareiškėjas nepateikė tai pagrindžiančių duomenų, nors mokesčių administratoriui aiškiai žinoma, kad visi įmonės dokumentai perduoti naujam įmonės vadovui, todėl tokių duomenų mokesčių mokėtojas neturi galimybės pateikti dėl objektyvių aplinkybių. Pareiškėjas nurodo, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje pažymima, kad tiek vietos, tiek centrinis mokesčių administratorius privalo nustatyti, ar mokesčio mokėtojas teisingai vykdo savo prievoles, tuo tikslu privalu tirti visas aplinkybes, susijusias su mokesčio mokėtojo veikla, ir atitinkamai rinkti įrodymus tiek patvirtinančius, tiek paneigiančius mokesčio mokėtojo veiksmų teisėtumą (žr., pvz., LVAT 2013 m. lapkričio 12 d. nutartį adm. byloje Nr. A-556-2214/2013).

Pareiškėjas skunde nurodo, kad LVAT, aiškindamas MAĮ 67 straipsnio 1 dalies nuostatas, savo praktikoje taip pat yra nurodęs, jog pagrįsti tvirtinimą, kad sandoriai sudaryti siekiant mokesstinės naudos, privalo mokesčių administratorius (žr., pvz., LVAT 2008 m. liepos 18 d. nutartį adm. byloje Nr. A-502-1305/2008; 2013 m. vasario 6 d. nutartį adm. byloje Nr. A-438-97/2013. 2017 m. liepos 4 d. nutartį adm. byloje Nr. A-517-442/2017). Ginčui pasiekus teismą, pastarasis turi nustatyti, ar mokesčių administratoriaus išvada dėl tikrojo ginčo sandorio (ūkinės operacijos) turinio yra pagrįsta tinkamu faktinių aplinkybių vertinimu ir pakankamais įrodymais (žr., pvz., LVAT 2008 m. gegužės 29 d. nutartį adm. byloje Nr. AS25-828/2008; 2012 m. rugsėjo 27 d. nutartį adm. byloje Nr. A-438-1 715/2012; 2017 m. liepos 4 d. nutartį adm. byloje Nr. A-517-442/2017).

Pareiškėjas skunde nurodo, kad minėto teisinio reglamentavimo ir kasacinio teismo praktikos kontekste pažymėtina, kad mokesčių administratorius, netinkamai aiškino ir taikė minėto MAĮ nuostatas, nepagrindė objektyvumo ir leistinumo kriterijais atitinkančiais įrodymais apskaičiuotas mokesstinės prievolės dydžio.

Pareiškėjas skunde išdėsto MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatas ir nurodo, kad LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, jog mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: pirma, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, antra, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus (žr., pvz., LVAT 2010 m. lapkričio 29 d. nutartį adm. byloje Nr. A-438-1542/2010; 2011 m. sausio 26 d. nutartį adm. byloje Nr. A-57S-146/2011; 2012 m. lapkričio 12 d. nutartį adm. byloje Nr. A-442-984/2012; 2013 m. balandžio 15 d. sprendimą adm. byloje Nr. A-602-27/2013; 2015 m. gruodžio 2 d. nutartį adm. byloje Nr. A-2210-502/2015; 2016 m. vasario 4 d. nutartį adm. byloje Nr. A-384-442/2016).

Pareiškėjas skunde išdėsto Inspekcijos viršininko 2004 m. gegužės 24 d. įsakymu Nr. VA-103 patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punkto ir 6.3 punkto nuostatas ir nurodo, kad LVAT praktikoje taip pat pažymima, kad mokesčių administratorius turi pasirinkti tokį vertinimo būdą, kurį naudojant apskaičiuotos mokesstinės prievolės dydis būtų kuo tikslesnis. Mokesčių administratoriaus pasirinkimas priklauso nuo to, kokie duomenys, informacijos šaltiniai turimi ir kuriais naudojantis atliktas vertinimas leistų pasiekti kuo realesnį rezultatą (pvz., LVAT 2014 m. balandžio 15 d. nutartis adm. byloje Nr. A-602-409/2014). Pareiškėjas nurodo, kad šiuo atveju mokesčių administratorius tik formaliai nurodo, kad taikomos Taisyklių nuostatos, tačiau nenurodyti taikyti metodai, jų pasirinkimo pagrįstumas.

Pareiškėjas nurodo, kad mokesčių administratoriui GPM apskaičiavimui taikant MAĮ 69 ir 70 straipsnių nuostatas, mokesčių administratorius privalo pagrįsti konkrečiais leistinumo ir objektyvumo kriterijais atitinkančiais įrodymais apskaičiuotas GPM sumas. Mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokėtiną GPM Pareiškėjui neteisingai taikė MAĮ nuostatas,

nukrypo nuo teismų praktikos, taikydamas MAĮ 69 ir 70 straipsnių nuostatas, neįvertino esminių aplinkybių, turinčių įtakos mokestinės prievolės dydžiui nustatyti.

Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos Sprendimą.

Inspekcija savo Sprendime nurodė:

Dėl gautų piniginių lėšų iš UAB "J1" vertinimo taikant MAĮ 69 straipsnio nuostatas

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjas 2015–2016 m. į asmenines banko sąskaitas, esančias AB SEB banke ir Swedbank AB, mokėjimų pavedimais iš UAB "J1" gavo 384853 Eur (2015 m. – 328 736 Eur, 2016 m. – 56 117 Eur), nurodyta mokėjimų paskirtis „firmos išlaidoms“.

Patikrinimo metu, pagal Pareiškėjo bankų sąskaitų išrašus nustatyta, kad 25684 Eur (2015 m. – 11129 Eur, 2016 m. – 14555 Eur) iš UAB "J1" gautų piniginių lėšų, Pareiškėjas panaudojo įmonės reikmėms, o likusi 359 169 Eur (2015 m. – 317607 Eur, 2016 m. – 41562 Eur) piniginių lėšų dalis buvo panaudota asmeniniams Pareiškėjo šeimos poreikiams tenkinti (pervedinėjo į brolio O. K. sąskaitą, teikė paskolas, apmokėjo už įsigytą transporto priemonę, darė pervedimus įmonėms už įsigytas statybines medžiagas, įvairias prekes, draudimo, komunalines ir kitas suteiktas paslaugas, dengė asmeninį banko kreditą, nusiėmė pinigines lėšas gryniaisiais).

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu Pareiškėjui 2020-07-22 ir 2021-01-19 buvo duoti mokesčių administratoriaus nurodymai pateikti dokumentus, patvirtinančius iš UAB "J1" 2015–2016 m. pavedimais gautų piniginių lėšų panaudojimą UAB "J1" reikmėms. Tokių dokumentų Pareiškėjas patikrinimo metu nepateikė. Įmonės dokumentų perdavimo naujam savininkui perdavimo–priėmimo akto Pareiškėjas patikrinimo metu taip pat nepateikė. Pareiškėjas 2020-08-18 el. paštu pateiktame paaiškinime nurodė, kad tuo metu dirbo Danijoje ir pervedavo lėšas sau įmonės išlaidoms, kiekvieną mėnesį apie išlaidas būdavo atsiskaitoma įmonės buhalterijoje.

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu nustatyta, kad UAB "J1" vadovu laikotarpiu 2014-04-17–2017-01-19 buvo Pareiškėjas, o jo sutuoktinė I. B. (toliau – I. B.) ir jo brolio O. K. sutuoktinė K. O. (toliau – K. O.) laikotarpiu nuo 2014-04-11 iki 2016-12-30 valdė po 50 proc. akcijų. I. B. ir K. O. 2016-12-30 UAB "J1" akcijas perleido F. K. (toliau – F. K.), kuris 2017-01-20 akcijas perleido C. I. (toliau – C. I.), o pastarasis 2017-03-30 perleido Latvijos piliečiui T. D. (toliau – T. D.). Laikotarpiu nuo 2014-04-14 iki 2017-03-31 apskaitą tvarkė UAB "F1" kurios atstovė, teigė, kad UAB "J1" dokumentai su parengta buhalterine apskaita 2017-03-30 buvo grąžinti tuo metu įmonę atstovaujančiam vadovui . Martinaičiui (pateiktas perdavimo aktas). Inspekcija nustatė, jog UAB "J1" nurodytas paskutinis vadovas C. I. priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei, bei yra miręs (duomenų apie kitą vadovą nėra pateikta), C. I. paaiškinimu, jis buvo tik T. D. statytinis, nieko apie UAB "J1" veiklą ir dokumentus nežinojo, UAB "J1" dokumentų neturi, nes jie visi pas akcininką T. D.. Patikrinimo metu nustatyta, kad T. D. taip pat priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei, paaiškino, kad apie tai, kad jis UAB "J1" akcininkas ir vadovas sužinojo tik iš Latvijos mokesčių administratoriaus ir tik 2020 m., jokių UAB "J1" dokumentų jis nėra gavęs.

Inspekcija nurodė, kad F. K. į mokesčių administratoriaus el. laiškais ir registruotu laišku pateiktus klausimus neatsakė, duomenų / dokumentų, susijusių su UAB "J1" akcijų perleidimu, nepateikė. VĮ „Registrų centras“ duomenimis, F. K. nuo 2017-04-19 iki 2022-04-19 yra įtrauktas į asmenų, kuriems apribota teisė eiti viešojo ir (ar) privataus juridinio asmens vadovo pareigas ar būti kolegialaus valdymo organo nariu, sąrašą.

Inspekcija nurodė, kad įvertinus UAB "J1" avansinės apyskaitos žiniaraščiuose už 2016 m. 06–10 m. bei pagal Pareiškėjo banko sąskaitose 2015-01-01–2016-12-31 laikotarpiu užfiksuotus vykdytus atsiskaitymus su UAB "J1" apskaičiavo, kad 2016-12-31 datai Pareiškėjo laikotarpiu nuo 2015-01-01 iki 2016-10-21 negrąžintos lėšos UAB "J1" sudarė 331281 Eur. Pareiškėjas patikrinimo metu duomenų, kad jis iki UAB "J1" akcijų pardavimo sandorio ar vėlesniais laikotarpiais, gautas ir asmeniniams poreikiams panaudotas 33 281 Eur lėšas grąžino UAB "J1" nepateikė.

Inspekcija patikrinimo metu, įvertinusi Pareiškėjo ir jo sutuoktinės I. B. 2015–2016 m. gautas pajamas / pinigines lėšas bei patirtas išlaidas, nustatė, kad sutuoktiniai

2016-12-31 galėjo būti sukaukę iki 124 210 Eur, todėl konstatavo, kad Pareiškėjas minėtu laikotarpiu neturėjo finansinių galimybių gražinti UAB "J1" 331 281 Eur piniginių lėšų. Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 10, 69 straipsnio 1 dalimi bei pritaikiusi lėšų bankų sąskaitose metodą, konstatavo, kad Pareiškėjas 2015–2016 m. iš UAB "J1" įformintų atsiskaitymų pagal avansines apyskaitas forma, faktiškai gavo 331 281 Eur kitų, su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų. Inspekcija nustačiusi išskirtines ir ypatingas aplinkybes, GPM prievolę iš išskaičiuojančio asmens (UAB "J1" perkėlė Pareiškėjui.

Inspekcija nurodė, kad įvertinus bylos medžiagą matyti, kad pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 22 straipsnio nuostatas, pagal mokesčio mokėjimo tvarką gyventojų pajamos (įskaitant pajamas, kurios pagal šio įstatymo nuostatas yra neapmokestinamosios) skirstomos į dvi klases – A ir B. Vadovaujantis minėta straipsnio nuostata, kitos pajamos, gautos iš Lietuvos vieneto, yra priskiriamos A klasės pajamoms. GPMĮ 23 straipsnio 1 dalis nustato, kad nuolatinis Lietuvos vienetas, kaip mokesčių išskaičiuojantis asmuo išmokėdamas išmokas, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamas gyventojų A klasės pajamoms, privalo apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą šio įstatymo nustatytą pajamų mokesčių, jei šios išmokos pagal šio įstatymo nuostatas nėra priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms.

Inspekcija išdėstė GPMĮ 27 straipsnio 1 dalies nuostatas, kuriose numatyta, kad nuolatinis Lietuvos gyventojas, per mokesčių laikotarpį gavęs pajamų, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamų tiek A klasės, tiek B klasės pajamoms, pasibaigus mokesčiniam laikotarpiui, iki kalendorinių metų, einančių po to mokesčio laikotarpio, gegužės 1 dienos (jeigu šio straipsnio 4 dalyje ar šio įstatymo 28 straipsnyje nenustatyta kitaip) privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už praėjusį mokesčių laikotarpį ir joje deklaruoti visas praėjusio mokesčio laikotarpio pajamas ir už jas apskaičiuotą pajamų mokesčių, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

Inspekcija išdėstė GPMĮ 27 straipsnio 1 dalies nuostatas, susijusias su gyventojų pareiga pateikti pajamų deklaraciją. Taip pat Inspekcija išdėstė MAĮ 10 ir 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, susijusias su turinio viršenybės prieš formą principo taikymu.

Inspekcija nurodė, kad analizuojamu atveju pripažįstant 331 281 Eur Pareiškėjo pajamomis, buvo nustatytos šios aplinkybės:

1) Nuo 2014-04-11 iki 2016-12-30 UAB "J1" įstatinį kapitalą valdė Pareiškėjo sutuoktinė I. B. (50 proc.) ir Pareiškėjo brolio sutuoktinė K. O. (50 proc.), laikotarpiu nuo 2014-04-17 iki 2017-01-09 Pareiškėjas buvo UAB "J1" vadovu. Pagal GPMĮ 2 straipsnio 19 dalies 1 punkto nuostatas, susiję asmenys yra asmenys, kai jie atitinka bent vieną iš šių kriterijų: gyventojas, esantis vieneto dalyviu, ir tas vienetas; gyventojas, esantis vieneto valdymo organų nariu, ir tas vienetas; gyventojas, kurio sutuoktinis, yra vieneto valdymo organų narys, ir tas vienetas; du gyventojai, kurie yra to paties vieneto dalyviai ir kiekvienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 25 procentus to vieneto akcijų (dalių, paju) kartu su kitais asmenimis (sutuoktiniais, asmenimis, susijusiais giminystės ryšiais). Vadovaujantis GPMĮ 2 straipsnio 32 dalies 1 ir 2 punktų nuostatomis, asocijuoti asmenys – asmenys (vienetai arba fiziniai asmenys), kai jie atitinka bent vieną iš šių kriterijų: yra susiję asmenys; gali vienas kitam daryti įtaką, dėl kurios tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų sąlygos būtų kitokios negu tuo atveju, jeigu kiekvienas šių asmenų siektų sau maksimalios ekonominės naudos. Tam, kad asmenys būtų pripažinti asocijuotais (ar ne) GPMĮ nustato du kriterijus, kuriuos sąlyginai galima įvardyti kaip objektyvųjį (faktinį šalių sąsajumą) (šiuo atveju – GPMĮ 2 straipsnio 19 dalis apibrėžia, kada asmenys laikomi susijusiais) ir subjektyvųjį, t. y. tai, ar šalys yra nepriklausomos, ar dėl tam tikrų priežasčių gali daryti viena kitai įtaką. Pagal GPMĮ 2 straipsnio 19 dalį ir 32 dalį Pareiškėjas su UAB "J1" yra laikomi susijusiais ir asocijuotais asmenimis. Atsižvelgiant į tai, padaryta išvada, kad tiek Pareiškėjas, tiek UAB "J1" (mokesčių išskaičiuojantis asmuo), buvo nesąžiningi 2015–2016 m. įformintų atsiskaitymų pagal avansines apyskaitas forma išmokėdami Pareiškėjui pinigines lėšas, skirtas jo asmeninių poreikių tenkinimui. Pareiškėjas darė reikšmingą įtaką UAB "J1" priimamiems sprendimams, kuriuos sąlygojo ne ekonominiai ar verslo poreikiai, bet siekis susijusiam asmeniui iš UAB "J1" lėšų išmokėti GPM neapmokestinamas pajamas;

2) Disponavimas UAB "J1" pinigėmis išsprendžiamas, esančiomis bankų sąskaitose, 2015–2016 m. nebuvo suvaržytas (t. y. sąskaitos nebuvo areštuotos), todėl UAB "J1" norėdama atsiskaityti su tiekėjais, darbuotojais, sumokėti mokesčius, t. y. lėšas panaudoti įmonės komercinėje – ūkinėje veikloje, galėjo tiesiogiai vykdyti pavedimus iš savo sąskaitų į atitinkamas tiekėjų ir / ar biudžeto surenkamąsias sąskaitas. Atsižvelgiant į tai, konstatuota, kad piniginių lėšų pervedimo į Pareiškėjo asmenines sąskaitas tikslas – kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų išmokėjimo įteisinimas;

3) Pareiškėjas nuo 2014-04-15 buvo įdarbintas UAB "J1" paskirtas šios įmonės vadovu ir atskaitingu asmeniu, todėl jo vaidmuo pervedant UAB "J1" pinigines lėšas į savo asmeninę sąskaitą / grąžinant šias lėšas į UAB "J1" sąskaitą ir / ar kasą buvo aktyvus, t. y. visas šias piniginių lėšų pervedimo operacijas inicijavo pats Pareiškėjas;

4) nustatyta, jog atskaitingo asmens Pareiškėjo skola UAB "J1" pagal avansines apyskaitas 2016-06-01 buvo 375295,10 Eur, tačiau UAB "J1" ir toliau vykdė piniginių lėšų pervedimus į Pareiškėjo sąskaitą, nors Pareiškėjas nebuvo pagrindęs anksčiau gautų lėšų panaudojimo, t. y. UAB "J1" priimdama sprendimus išmokėti atskaitingam asmeniui Pareiškėjui pinigines lėšas, skirtas įmonės reikmėms, nereikalavo Pareiškėjo pateisinti anksčiau išmokėtų lėšų panaudojimą, nors tokia prievolė atskaitingam asmeniui buvo numatyta UAB "J1" 2014-04-15 įsakyme Nr. 01 „Dėl atskaitingo asmens paskyrimo“. Tokie UAB "J1" veiksmai rodo, kad įmonė turėjo žinoti, kad Pareiškėjui pagal avansines apyskaitas išmokėtos lėšos naudojamos ne įmonės komercinėje – ūkinėje veikloje;

5) laikotarpiu nuo 2016-12-30 iki 2017-03-30 vykdyti UAB "J1" akcijų perleidimo sandoriai (2016-12-30 Pareiškėjo šeima akcijas perleido F. K., pastarasis po kelių dienų, t. y. 2017-01-20, akcijas perleido C. I., kuris po kelių mėnesių, t. y. 2017-03-30, akcijas perrašė Latvijos piliečiui T. D.), kelia pagrįstų abejonių dėl realių šių sandorių tikslų. Kaip nustatyta mokestinio patikrinimo metu, tiek C. I., tiek T. D. priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei, C. I. paaiškinimu, jis buvo tik akcininko T. D. statytinis, nieko apie UAB "J1" veiklą ir dokumentus nežinojo, tuo tarpu T. D. paaiškino, kad apie tai, kad jis yra UAB "J1" akcininkas ir vadovas sužinojo tik iš Valstybinės Pajamų tarnybos (t. y. tik 2020 m.);

6) perrašius UAB "J1" akcijas Latvijos piliečiui T. D., tą pačią dieną, t. y. 2017-03-30 buvo nutraukta ir sutartis su UAB "F1" dėl buhalterinės apskaitos paslaugų teikimo, o visi buhalterinės apskaitos dokumentai, pagal UAB "F1" pateiktus duomenis, atiduoti C. I. UAB "J1" operatyvaus patikrinimo metu (2017-09-14 Priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. (30.2) FR1041-780) C. I. 2017-06-27 mokesčių administratoriui nurodė, kad jis UAB "J1" dokumentų neturi, nes jie visi pas akcininką T. D., tuo tarpu M. U. L. Respublikos mokesčių administratoriui paaiškino, kad jokių UAB "J1" dokumentų jis nėra gavęs. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, konstatuota, kad tiek UAB "J1" akcijų perleidimo sandorių, tiek ir buhalterinės apskaitos paslaugų sutarties su UAB "E1" nutraukimo tikslas – nuslėpti UAB "J1" buhalterinės apskaitos dokumentus;

7) UAB "J1" kaip išskaičiuojantis asmuo, išmokėdamas Pareiškėjui pinigines lėšas įformintų atsiskaitymų pagal avansines apyskaitas forma, neišskaičiavo mokėtiną GPM, kaip būtų tai daręs, jei pajamos būtų kvalifikuotos taip, kaip atkūrus tikrąsias aplinkybes;

8) mokestinio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas iš UAB "J1" 2015 – 2016 m. gavęs ir asmeniniams poreikiams panaudojęs 331 281 Eur, yra tikrasis naudos gavėjas, kuris pagal GPMĮ 3 straipsnį, 5 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio nuostatas, pripažįstamas GPM mokėtoju, faktiškai gavęs pajamų, kurios yra GPM objektas jų gavimo momentu. UAB "J1" laikoma mokesčių išskaičiuojančiu asmeniu, kuris neįvykdė (netinkamai įvykdė) savo mokestinę prievolę;

9) išieškoti mokestinę nepriemoką iš UAB "J1" nėra galimybės nes įmonė nerandama, (įmonės akcijos per sandorių grandinę perleistos statytiniui).

Inspekcijos vertinimu, aukščiau išdėstytos aplinkybės pagrindžia MAĮ 69 straipsnio „Mokesčio apskaičiavimas taikant turinio viršenybės prieš formą principą“ 1 dalies nuostatų taikymą. Būtent, kad piniginių lėšų išmokėjimo Pareiškėjui (įformintas pagal avansines apyskaitas)

tikslas nebuvo atsiskaityti su tiekėjais, darbuotojais, sumokėti mokesčius, t. y. lėšas panaudoti įmonės komercinėje – ūkinėje veikloje, avansinių apyskaitų įforminimas buvo visiškai dirbtinis, pinigai išmokėti pažeidžiant draudimo piktnaudžiauti teise principą. Banko pavedimuose mokėjimų paskirtis „firmos išlaidoms“ nurodyta formaliai, siekiant Pareiškėjo gautas pajamas priskirti neapmokestinamosioms pajamoms.

UAB "J1" per sandorių grandinę buvo parduota: 2016-12-30 F. K. (VĮ „Registru centras“ duomenimis, F. K. nuo 2017-04-19 iki 2022-04-19 yra įtrauktas į asmenų, kuriems apribota teisė eiti viešojo ir (ar) privataus juridinio asmens vadovo pareigas ar būti kolegialaus valdymo organo nariu, sąrašą); 2017-01-20 C. I. (miręs, priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei); 2017-03-30 T. D. (Latvijos pileitis, priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei).

Inspekcija nurodė, kad, jos vertinimu, aukščiau išdėstytų aplinkybių visuma yra pakankamas pagrindas teiginiui, jog Pareiškėjas tikslingai siekė perkelti GPM mokėjimą mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui, kuris šios prievolės negalės įvykdyti. Inspekcija pagrįstai atkūrė iškreiptas ir paslėptas aplinkybes, su kuriomis GPMĮ sieja apmokestinimą, bei pripažino, kad Pareiškėjas 2015–2016 m. iš susijusios įmonės UAB "J1" gavo 331 281 Eur kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų: 2015 m. – 317 607 Eur ir 2016 m. – 13674 Eur, kurios vadovaujantis GPMĮ 6 straipsnio 1 dalies nuostata, patikrinimo metu apmokestintos 15 proc. GPM tarifu.

Inspekcija įvertino Pareiškėjo teiginį, kad pinigai buvo gražinti UAB "J1" Inspekcija nurodė, kad akcijų pardavimo dienai (2016-12-30) jis kaip atskaitingas asmuo gražino visas pagal avansinę apyskaitą gautas ir įmonės reikmėms nepanaudotas lėšas. Pareiškėjas taip pat pažymi, jog pagal UAB "J1" buhalterinės apskaitos dokumentus galima nustatyti ir įvertinti, kiek Pareiškėjas, kaip atskaitingas asmuo panaudojo lėšų UAB "J1" Pareiškėjas nurodo, kad pagal 2016-12-30 priėmimo perdavimo aktą visi UAB "J1" dokumentai perduoti F. K., tame tarpe kasos knyga ir kiti buhalteriniai dokumentai. Taigi, Pareiškėjas iš esmės kelia ginčą dėl faktinės aplinkybės – realaus pinigų gražinimo ar negražinimo įmonei „M1“.

Inspekcija išdėstė MAĮ 67 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas ir nurodė, kad pagal šiame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles, įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius turi turėti atitinkamus įrodymus priimdamas ir grįsdamas savo sprendimus, nes priešingu atveju tokie sprendimai būtų niekiniais bei nulemti besąlyginiam naikinimui. Tačiau, kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokesčių ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė“ (LVAT 2011 m. lapkričio 14 d. nutartis adm. byloje Nr. A556-2839/2011).

Inspekcija nurodė, jog tiek mokestinio tyrimo, tiek mokestinio patikrinimo metu Pareiškėjui buvo duoti Inspekcijos nurodymai pateikti dokumentus, patvirtinančius iš UAB "J1" 2015–2016 m. pavedimais gautų piniginių lėšų panaudojimą įmonės reikmėms ir / ar gražinimą įmonei, tačiau tokių dokumentų Pareiškėjas nepateikė nei patikrinimo metu, nei skundo nagrinėjimo metu Inspekcijai. Be to, mokestinio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas neturėjo pakankamai laisvų lėšų, kad galėtų gražinti iš UAB "J1" gautas pinigines lėšas ar jas panaudoti įmonės išlaidoms, jeigu tokios buvo patirtos, padengti, nes pagal Pareiškėjo ir jo sutuoktinės I. B. 2015–2016 m. gautas pajamas / pinigines lėšas bei patirtas išlaidas, nustatyta, jog sutuoktiniai 2016-12-31 galėjo būti sukaupę tik iki 124 210 Eur.

Inspekcija nurodė, kad nors kartu su rašytinėmis pastabomis Pareiškėjas Inspekcijai pateikė 2016-12-30 UAB "J1" dokumentų perdavimo F. K. aktą (mokestinio patikrinimo metu nebuvo pateiktas), šis aktas neįrodo, jog Pareiškėjas UAB "J1" gražino 331 281 Eur. Be to, Inspekcija išnaudojo visas galimybes įvertinti UAB "J1" apskaitą, tačiau buvo nustatyta, jog įmonė nerandama (akcijos keletą kartų perleistos statytiniams). Inspekcija nurodė, kad UAB "J1"

dokumentų perdavimo aktas Inspekcijai buvo pateiktas tik 2021-07-21 d., kai yra tvirtinama apie pinigų gražinimą iki 2016-12-30, o patikrinimas pradėtas 2020-12-21 ir baigtas 2021-06-21. Ši aplinkybė taip pat verčia abejoti Pareiškėjo argumentais bandant pagrįsti pinigų gražinimo įmonei aplinkybę.

Inspekcija konstatavo, kad patikrinimo metu buvo pakankamas pagrindas išvadai dėl nurodomos ginčo sumos realaus negražinimo įmonei „M1“ ir tos piniginės sumos pripažinimo apmokestinamosiomis Pareiškėjo pajamomis.

Dėl disponavimo iš nenustatytų šaltinių gautomis pajamomis

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu nustatyta, kad I. B. ir Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2015-01-01 iki 2018-12-31 gavo 1 657 411 Eur pajamų ir įplaukų ir patyrė 1673346 Eur išlaidų. Įvertinus sutuoktinių laikotarpiu nuo 2015-01-01 iki 2018-12-31 kiekvienų metų sausio 1 d., gruodžio 31 d. piniginių lėšų likučius banke ir ne banke nustatyta, kad sutuoktinių Pareiškėjo ir I. B. 2018 m. išlaidos viršijo pajamas – 209188 Eur suma. Vadovaujantis MAĮ 70 straipsniu bei pritaikius išlaidų vertinimo metodą, konstatuota, kad sutuoktiniai 2018 m. disponavo 209188 Eur piniginėmis lėšomis, kurių pajamų šaltinių nepagrindė ir kurios nebuvo deklaruotos. Nustatyta, kad 209 188 Eur piniginės lėšos buvo panaudotos pagal avansines apyskaitas vykdytiems atsiskaitymams su UAB "C1" ir UAB "B1" paskolos S. P. suteikimui, kilnojamojo ir privalomai registruotino nekilnojamojo turto įsigijimui. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.88, 6.5 straipsnių nuostatomis, reglamentuojančiomis sutuoktinio turto ir pajamų teisinį režimą, Pareiškėjui apskaičiuota mokesčių bazė – 104594 Eur (209188 Eur/2).

Inspekcija nurodė, kad pagal Pareiškėjo bankų sąskaitų išrašus nustatyta, kad Pareiškėjas 2015 m. į S. P. įmonės „Metalas ir medžio meniniai gaminiai“ sąskaitą pervedė 37000 Eur, nurodyta pervedimų paskirtis „Pagal paprastąjį vekselį. Vekselio data 2015-06-29“. Pagal Joniškio rajono notarų biuro pateiktus duomenis, nustatyta, kad Pareiškėjas 2017 m. S. P. įmonei paskolino 43 000 Eur (2017-09-07 Neprotestuotinas paprastasis vekselis, notarinio registro Nr. 2-4125), o 2018 m. S. P. paskolino 43 000 Eur (2018-09-13 Neprotestuotinas paprastasis vekselis, notarinio registro Nr. 1-3953). Pareiškėjas 2020-07-29 el. paštu pateiktame paaiškinime, nurodė, kad S. P. jam paskolos nėra gražinės, todėl jis yra perduotas antstoliams. Pakartotinai 2021-06-14 el. paštu nurodė, kad nei S. P., nei jo įmonė jam paskolų nėra gražinę,

Inspekcija įvertino Pareiškėjo teiginį dėl suteiktų paskolų S. P. ir S. P. įmonei, t. y. tai, kad mokesčių administratorius neanalizavo ir nevertino faktinių aplinkybių, neapklausė S. P., kuris aiškiai būtų galėjęs įvardinti skolos dydį. Tai, kad patikrinimo akte nenurodoma, ar notaras pateikė duomenis, pagal kuriuos vykdomas išieškojimas bei tai, kad mokesčių administratorius nevertina, kad 2017, 2018 metais išduoti du vekseliai tai pačiai sumai 43000 Eur, ir išieškojimas vykdomas tik pagal vienais vekselių, t. y. šiuo atveju pasibaigus vekseliulyje numatytam terminui, išduotas kitas vekselis, tačiau mokesčių administratorius juos sumuoja.

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu S. P. nebuvo apklaustas, nes duomenys apie S. P. suteiktas gražintas paskolas gauti tiesiogiai iš Pareiškėjo, Pareiškėjo banko sąskaitų išrašų bei notarų pateiktų duomenų. Taip pat Pareiškėjo teiginiai, jog patikrinimo akte nenurodoma, ar notaras pateikė duomenis, pagal kuriuos vekselius vykdomas išieškojimas yra atmestini, nes nėra reikšminga ar išieškojimai yra vykdomi ar ne. Esminė aplinkybė yra tai, jog patikrinimo metu nenustatyta, kad S. P. ar S. P. įmonė, gražino Pareiškėjui 123000 Eur ar kitą sumą. Inspekcija nurodė nesutinkanti su Pareiškėjo teiginiais, jog mokesčių administratorius nepagrįstai sumuoja du vekselius išduotus tai pačiai sumai – 43000 Eur, neva išieškojimas vykdomas tik pagal vieną iš vekselių (pasibaigus vekseliulyje numatytam terminui, išduotas kitas vekselis). Inspekcija pažymėjo, jog vekseliai sudaryti skirtingų asmenų 2017 m. S. P. įmonės „Metalas ir medžio meniniai gaminiai“, 2018 m. – S. P.. Minėti asmenys vekselius nėra apmokėję, todėl nėra pagrindo pripažinti, jog Pareiškėjas 2015–2018 m. nepatyrė iš viso 123000 Eur paskolų suteikimo išlaidų, iš jų: 2015 m. – 37000 Eur, 2017 m. – 43000 Eur ir 2018 m. – 43000 Eur.

Inspekcija, pasisakydama dėl Pareiškėjo argumentų, jog vertinat tiek pajamas, tiek išlaidas iš esmės neanalizuota, iki 2015 metų Pareiškėjo ir I. B. turėtų piniginių lėšų likutis pažymėjo, kad patikrinimo metu buvo analizuoti Pareiškėjo pateikti duomenis apie jo turimas

pajamas iki 2015 m. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas atsakydamas į klausimą, kokius piniginių lėšų likučius jie su sutuoktine turėjo ne banke 2015-01-01 datai, 2020-07-29 el. paštu pateiktame paaiškinime (patikrinimo akto 6 priedas) nurodė: „mano žmona I. B. savo iš sesers, gyvenančios Rusijoje, 50000 Eur už tai, kad atsisakė teisių į nekilnojamąjį turtą Rusijoje“. Paprašytas patikslinti, ar minėtus 50000 Eur jie ir turėjo 2015-01-01 datai, atsakė: „ne, gryną pinigų tiek neturėjome, nes tie pinigai buvo mokami per ilgą laiką dalimis“, bei patikslino, kad ne banke 2015-01-01 datai turėjo apie 1000 Eur grynąjį pinigų.

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu, Pareiškėjo ir I. B. buvo paprašyta pateikti tikslius I. B. sesers duomenis (vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, gimimo metus) bei nurodyti kada, kur ir kokiomis sumomis sutuoktinės sesuo jiems perdavė minėtas lėšas. Pareiškėjas 2020-07-29 el. laišku patikslino, kad „žmonos sesuo duodavo kartais 1 000 Eur, kitą kartą 1500 Eur, tai truko apie 6-8 metus“, tačiau nei sutuoktinės sesers duomenų, nei konkrečios informacijos, kada, kur ir kokias sumas minėta sesuo perdavė, nepateikė.

Inspekcija nurodė, kad mokestinio patikrinimo metu, Pareiškėjui bei I. B. nepateikus jokių I. B. sesers identifikacinių duomenų (vardo, pavardės, gimimo metų ir kt.) bei nenurodžius informacijos apie konkrečias gautas pinigų sumas, pinigų perdavimo datas bei kitų piniginių lėšų gavimą patvirtinančių aplinkybių ir objektyvių įrodymų apie iš I. B. sesers gautas lėšas, sudarant sutuoktinių pajamų–išlaidų balansą į jas pagrįstai nebuvo neatsižvelgta.

Inspekcija pažymėjo, kad Pareiškėjo sutuoktinė I. B. 2020-08-18 el. paštu nurodė (patikrinimo akto 19 priedas), kad ji 2015-01-01 datai ne banke piniginių lėšų neturėjo. Atsakydama į 2020-07-22 mokesčių administratoriaus nurodymą Nr. (27.13) FR0706-744 pateikti duomenis bei susijusius dokumentus apie iki 2018-12-31 gautas ir / ar suteiktas paskolas, pinigines dovanas, I. B. 2020-08-18 el. paštu nurodė (patikrinimo akto 19 priedas), kad paskolų, piniginių dovanų negavo ir neteikė. Pareiškėjas 2020-07-29 el. paštu pateiktame paaiškinime (patikrinimo akto 6 priedas), atsakydamas į klausimą ar iki 2018-12-31 yra gavęs paskolų ir / ar piniginių lėšų dovanų, jei taip, kiek, kada ir iš ko, nurodė, kad yra gavęs paskolas, bei pažymėjo, kad negali prisiminti kada ir iš ko. Pareiškėjui duotame 2020-07-22 mokesčių administratoriaus nurodyme Nr. (27.13) FR0706-743 taip pat buvo nurodyta pateikti duomenis bei susijusius dokumentus apie iki 2018-12-31 gautas paskolas, pinigines dovanas. Pareiškėjas 2020-08-18 el. paštu pateiktame paaiškinime (patikrinimo akto 1 priedas) nurodė: „aš skolinau draugams ir jie man skolino, palūkanų ar pelno niekas nešaudavo“, kitų duomenų ir dokumentų Pareiškėjas nepateikė. Pažymėtina, kad Pareiškėjui mokestinio patikrinimo metu dar kartą duotas 2021-01-19 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (27.13) FR0706-89 pateikti duomenis ir tai patvirtinančius dokumentus apie iki 2018-12-31 gautas ir / ar suteiktas paskolas, pinigines dovanas, tačiau Pareiškėjas jokių duomenų ir / ar dokumentų nepateikė.

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjo argumentai, jog patikrinimo metu neanalizuota koks buvo iki 2015 metų Pareiškėjo ir I. B. turėtų piniginių lėšų likutis, kad, nesant jokio faktinio pagrindo ignoruojama, jog artimieji šeimos nariai Pareiškėjui ir I. B. per mokestinio patikrinimo laikotarpį skyrė apie 60 000–70 000 Eur, yra nepagrįsti. Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas šiuos argumentus teikė ir Inspekcijai su pastabomis dėl patikrinimo akto (Inspekcijos sprendimo 8–9 psl.). Inspekcija išanalizavo minėtus Pareiškėjo argumentus bei išsamiai dėl jų pasisakė. Inspekcija nurodė pritarianti Inspekcijos padarytai išvadai, jog pajamų šaltinių formavimas tik pastabose (ar skunde Inspekcijai) išdėstyty paaiškinimų ir argumentų pagrindu, nepateikus jokių leistinų bei neginčijamų įrodymų, yra Pareiškėjo gynybinė pozicija ir negali pagrįsti 60 000–70 000 Eur pajamų buvimo. Inspekcija pagrįstai pažymėjo, kad mokesčių mokėtojui nesutinkant su mokesčių administratoriaus išvadomis, pagal MAĮ 67 straipsnio 2 dalį mokesčių mokėtojui kyla pareiga jas paneigti. Mokesčių mokėtojui nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų, kontrargumentų teikimu, mokesčių mokėtojas turėtų pateikti tokius leistinus įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius, o apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo priėmimo mokesčių mokėtojo naudai (LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010; 2011-01-03 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1632/2010; 2011-12-02 nutartis adm. byloje

Nr. A-575-912/2011). Analizuojamu atveju Pareiškėjas pareigos numatytos MAĮ 67 straipsnio 2 dalyje neįvykdė.

Dėl mokesstinės prievolės apskaičiavimo taikant MAĮ 70 straipsnio nuostatas

Inspekcija išdėstė MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių 4 punkto nuostatas.

Inspekcija nurodė, kad MAĮ 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas mokesčių visuotinio privalomumo principas kildina imperatyvą kiekvienam mokesčių mokėtojui mokėti mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikantis mokesčių teisės aktuose nustatytos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos, kas suponuoja mokesčių mokėtojo savalaikį, tikslų bei teisingą mokesstinės prievolės įvykdymą vadovaujantis mokesčių įstatymais (MAĮ 40 straipsnio 1 ir 4 dalys, 66 straipsnio 1 dalis). Inspekcija išdėstė MAĮ 41 straipsnio 1 ir 2 dalis, nustatančias mokesčio mokėtojo prievolę mokesčių administratoriui pateikti paaiškinimus apie turto įsigijimo ir pajamų gavimo šaltinius. Inspekcija nurodė, kad mokesčių mokėtojui, nevykdant ar netinkamai vykdant šią pareigą, mokestis apskaičiuojamas mokesčių administratoriaus iniciatyva pagal mokesčių mokėtojo pateiktas deklaracijas, apskaitos ir kitus dokumentus arba taikant įstatymų leidėjo MAĮ įtvirtintus specialiuosius mokesčių apskaičiavimo būdus (MAĮ 66 straipsnio 2 dalis).

Inspekcija nurodė, kad LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: pirma, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, antra, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas: (1) apskaičiuoti mokesčius; (2) bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi; (3) tvarkyti apskaitą; (4) saugoti apskaitos ar kitus dokumentus (LVAT 2010-11-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-1542/2010, 2011-01-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-146/2011, 2012-11-12 išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-1984/2012, 2013-04-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-602-27/2013 ir kt.). LVAT taip pat yra išaiškinęs, kad nors MAĮ 70 straipsnio 1 dalyje *expressis verbis* nėra nustatyta, jog mokesčiai gali būti apskaičiuojami pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, kai mokesčių mokėtojo įsigyto turto vertė ir / ar asmeninės išlaidos per atitinkamą laikotarpį yra didesnės už deklaruotas pajamas, tačiau tokie atvejai patenka į MAĮ 70 straipsnio 1 dalies teisinio reguliavimo sritį (LVAT 2013-07-04 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1032/2013, 2016-02-10 nutartis adm. byloje Nr. A-300-492/2016).

Iš bylos medžiagos matyti, jog patikrinimo metu, Pareiškėjo pajamos ir išlaidos buvo pagrįstai apskaičiuotos pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taikant išlaidų ir lėšų bankų sąskaitose metodus (Patikrinimo akto 11, 24, 25 psl.). Nustatyta, kad Pareiškėjas ir jo sutuoktinė netinkamai vykdė savo prievolės apskaičiuojant mokesčius (asmeninės išlaidos per atitinkamą laikotarpį buvo didesnės už deklaruotas pajamas, kontrolės veiksmų metu nepateikti teisingai turintys dokumentai, pagrindžiantys pajamų šaltinius). Taigi, Inspekcija nustatė aplinkybes, lemiančias būtinumą taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas netenkintinas. Inspekcijos Sprendimas tvirtintinas.

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius apskaičiavo 66417 Eur GPM (iš jų: 50109 Eur pagal MAĮ 69 ir 70 straipsnius, 15689 Eur pagal MAĮ 70 straipsnį ir 619 Eur – GPMĮ nustatyta tvarka), 22638,70 Eur GPM delspinigių ir 19925 Eur GPM baudą.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad Inspekcijos Sprendimo, Klaipėdos AVMI sprendimo bei Patikrinimo akto aprašomosiose dalyse bei šio Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje detalai aprašytos su Pareiškėjo apmokestinimu susijusios faktinės aplinkybės, nustatytos patikrinimo metu bei į tai, kad mokesstinio ginčo dalyką apsprendžia pareikšti konkretūs ir aiškūs mokesčių mokėtojo reikalavimai, Komisija sprendime pasisakys dėl Inspekcijos Sprendimo

pagrįstumo, atsižvelgdama į Pareiškėjo skunde nurodytus nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus ir reikalavimus, detaliai jų nekartodama.

Šioje byloje mokestinis ginčas sietinas su klausimu, ar Inspekcija, vertindama nustatytas faktines aplinkybes bei surinktus įrodymus pagrįstai: 1) 331281 Eur gautus iš įmonės UAB "J1" priskyrė Pareiškėjo apmokestinamosioms pajamoms; 2) pripažino, jog Pareiškėjas 2018 m. disponavo 104594 Eur piniginiėmis lėšomis, kurių pajamų šaltinių nepagrindė ir kurios nebuvo deklaruotos.

Dėl iš įmonės UAB "J1" gautų piniginių lėšų priskyrimo Pareiškėjo apmokestinamosioms pajamoms

Klaipėdos AVMI, patikrinimo, atlikto už 2015–2018 m., metu, išanalizavusi ir įvertinusi Pareiškėjo banko sąskaitų išrašus, UAB "K1" banko sąskaitų išrašus ir avansinės apyskaitos žiniaraščius, nustatė, kad Pareiškėjas, būdamas UAB "J1" vadovu ir atskaitingu asmeniu, iš UAB "K1" 2015–2016 m. gautų 331281 Eur piniginių lėšų panaudojo asmeninėms reikmėms. Pareiškėjui nepateikus dokumentų, patvirtinančių lėšų grąžinimą įmonei ir /ar panaudojimą įmonės tikslais, Klaipėdos AVMI, vadovaudamasi MAĮ 10 straipsnio, 69 straipsnio 1 dalies, 70 straipsnio 1 dalies nuostatomis bei pritaikiusi Taisyklių 6.3.5 papunkčio nuostatose numatytą lėšų bankų sąskaitose metodą, konstatavo, kad Pareiškėjas gavo 331281 Eur kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas ir nurodė, kad nustačius, jog buvo sudaryti sandoriai, kurių vienintelis tikslas – mokestinės naudos gavimas. Patikrinimo metu buvo konstatuota, kad Pareiškėjas siekė išvengti mokestinių prievolių, kurios atsirastų, jei 331281 Eur suma, kaip kitos pajamos, būtų išmokėtos Pareiškėjui. Mokesčių administratorius nusprendė, jog GPMĮ 23 straipsnyje įtvirtinta taisyklė, kad GPM nuo A klasei priskirtų pajamų mokesťį sumoka išskaičiuojantis asmuo, nėra taikoma ir nesumokėtą mokesťį, t. y. prievolę mokėti 50109 Eur GPM nuo gautos 331281 Eur sumos perkėlė Pareiškėjui.

Pareiškėjas ginčija Inspekcijos Sprendimo dėl apskaičiuoto GPM, išvadas, pateikdamas nesutikimo motyvus, susijusius su MAĮ 69 straipsnio 1 dalies taikymo pagrįstumo vertinimu ir mokesčių administratoriaus išvados dėl Pareiškėjo 331281 Eur panaudojimo asmeninėms reikmėms, pagrįstumo vertinimu.

Pagal GPMĮ 5 straipsnio 1 dalį GPM objektas yra gyventojų pajamos. Pagal GPMĮ 2 straipsnio 14 dalies nuostatas pajamos yra pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, taip pat per mokestinį laikotarpį gautas atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už parduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra, išskyrus, šios straipsnio dalyje išvardintas gyventojų gaunamas pinigines lėšas ar kitą naudą, kurios nėra laikomos gyventojų pajamomis ir nėra GPM objektas. GPMĮ 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, o to paties straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog pajamų, išskyrus pozityviasias pajamas bei priskiriamas Europos ekonominių interesų grupės pajamas, gavimo momentu laikomas momentas: 1) kai pajamos bet kokia forma faktiškai gaunamos <...>. Pagal GPMĮ 3 straipsnį pajamų mokesťį moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas.

Pagal GPMĮ 22 straipsnio 1 dalį pagal mokesčio mokėjimo tvarką gyventojų pajamos <...> skirstomos į dvi klases – A ir B. Vadovaujantis minėta straipsnio nuostata, kitos pajamos, gautos Lietuvos vieneto, priskiriamos A klasės pajamoms. Pagal šio įstatymo 23 straipsnio 1 dalį, nuolatinis Lietuvos gyventojas, Lietuvos vienetas, nuolatinė buveinė arba nenuolatinis Lietuvos gyventojas, vykdamas individualią veiklą per nuolatinę bazę, kaip mokesťį išskaičiuojantys asmenys išmokėdami išmokas, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamas gyventojų A klasės pajamoms, privalo apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą šio įstatymo nustatytą pajamų mokesťį, jeigu šios išmokos pagal šio įstatymo nuostatas nėra priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms.

Kaip matyti iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos, mokesčių administratorius, pripažindamas 331281 Eur Pareiškėjo pajamomis, nurodė šias esmines aplinkybes:

1) Nuo 2014-04-11 iki 2016-12-30 UAB "J1" įstatinį kapitalą valdė Pareiškėjo sutuoktinė I. B. (50 proc.) ir Pareiškėjo brolio sutuoktinė K. O. (50 proc.), laikotarpiu nuo 2014-04-17 iki 2017-01-09 Pareiškėjas buvo UAB "J1" vadovu. Mokesčių administratorius išsiaiškino, kad pagal

GPMĪ 2 straipsnio 19 dalį ir 32 dalį Pareiškėjas su UAB "J1" yra laikomi susijusiais ir asocijuotais asmenimis.

Pareiškėjas, būdamas UAB "J1" vadovu ir atskaitingu asmeniu, pats iniciavo piniginių lėšų pervedimo operacijas. Atsižvelgiant į tai, padaryta išvada, kad tiek Pareiškėjas, tiek UAB "J1" (mokestį išskaičiuojantis asmuo), buvo nesažiningi 2015–2016 m. įformintų atsiskaitymų pagal avansines apyskaitas forma išmokėdami Pareiškėjui pinigines lėšas, skirtas jo asmeninių poreikių tenkinimui. Pareiškėjas darė reikšmingą įtaką UAB "J1" priimamiems sprendimams, kuriuos sąlygojo ne ekonominiai ar verslo poreikiai, bet siekis susijusiam asmeniui iš UAB "J1" lėšų išmokėti GPM neapmokestinamas pajamas.

2) Disponavimas UAB "J1" pinigėmis lėšomis, esančiomis bankų sąskaitose, 2015–2016 m. nebuvo suvaržytas (t. y. sąskaitos nebuvo areštuotos), todėl UAB "J1" norėdama atsiskaityti su tiekėjais, darbuotojais, sumokėti mokesčius, t. y. lėšas panaudoti įmonės komercinėje – ūkinėje veikloje, galėjo tiesiogiai vykdyti pavedimus iš savo sąskaitų į atitinkamas tiekėjų ir / ar biudžeto surenkamąsias sąskaitas. Atsižvelgiant į tai, konstatuota, kad piniginių lėšų pervedimo į Pareiškėjo asmenines sąskaitas tikslas – kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų išmokėjimo įteisinimas.

3) Nustatyta, jog atskaitingo asmens Pareiškėjo skola UAB "J1" pagal avansines apyskaitas 2016-06-01 buvo 375295,10 Eur, tačiau UAB "J1" ir toliau vykdė piniginių lėšų pervedimus į Pareiškėjo sąskaitą, nors Pareiškėjas nebuvo pagrindęs anksčiau gautų lėšų panaudojimo, t. y. UAB "J1" priimdama sprendimus išmokėti atskaitingam asmeniui Pareiškėjui pinigines lėšas, skirtas įmonės reikmėms, nereikalavo Pareiškėjo pateisinti anksčiau išmokėtų lėšų panaudojimą, nors tokia prievolė atskaitingam asmeniui buvo numatyta UAB "J1" 2014-04-15 įsakyme Nr. 01 „Dėl atskaitingo asmens paskyrimo“. Tokie UAB "J1" veiksmai rodo, kad įmonė turėjo žinoti, kad Pareiškėjui pagal avansines apyskaitas išmokėtos lėšos naudojamos ne įmonės komercinėje – ūkinėje veikloje.

4) Laikotarpiu nuo 2016-12-30 iki 2017-03-30 vykdyti UAB "J1" akcijų perleidimo sandoriai (2016-12-30 Pareiškėjo šeima akcijas perleido F. K., pastarasis po kelių dienų, t. y. 2017-01-20, akcijas perleido C. I., kuris po kelių mėnesių, t. y. 2017-03-30, akcijas perrašė Latvijos piliečiui T. D.), kelia pagrįstų abejonių dėl realių šių sandorių tikslų. Kaip nustatyta mokestinio patikrinimo metu, tiek C. I., tiek T. D. priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei, C. I. paaiškinimu, jis buvo tik akcininko T. D. statytinis, nieko apie UAB "J1" veiklą ir dokumentus nežinojo, tuo tarpu T. D. paaiškino, kad apie tai, kad jis yra UAB "J1" akcininkas ir vadovas sužinojo tik iš Valstybinės Pajamų tarnybos (t. y. tik 2020 m.). Nuo 2014-04-14 iki 2017-03-31 – UAB „Jūsų finansininkas“.

5) Nustatyta, kad Pareiškėjas ir F. K. buvo susiję asmenys (tiesiogiai ir netiesiogiai per F. K. valdomas įmones), kurie pagal iš anksto suplanuotas schemas vykdė net kelių bendrovių akcijų įsigijimo ir perleidimo sandorius, t. y. Pareiškėjas kartu su broliu O. K. 2017-08-22 pardavė UAB "M1" akcijas F. K. sutuoktinės valdomai įmonei UAB "A1" o pastaroji UAB "M1" akcijas 2019-03-08 perleido taip pat Latvijos Respublikos piliečiui (UAB "M1" deklaracijų VMI neteikia nuo 2019 m. kovo mėn., t. y., kaip ir UAB "J1" atveju, nuo akcijų perleidimo Latvijos piliečiui momento), taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2018-06-25 iki 2018-11-19 valdė 100 proc. UAB "B1" akcijų, UAB "B1" 2016-12-22 įsteigė UAB "F1" kurios akcininkas yra UAB "A1" o pastarąją, kaip minėta, valdo F. K. sutuoktinė, taip pat nustatyta, kad laikotarpiu nuo 2018-09-03 iki 2019-07-22 Mokėtojas valdė 100 proc. UAB "C1" akcijų, kurios steigėjas taip pat buvo UAB "F1" 2019-07-22 Pareiškėjas UAB "C1" akcijas perleido UAB "L1" o pastarosios steigėjas ir iki 2020-04-16 100 proc. akcininkas buvo UAB "F1"

6) Perrašius UAB "J1" akcijas Latvijos piliečiui T. D., tą pačią dieną, t. y. 2017-03-30 buvo nutraukta ir sutartis su UAB "F1" dėl buhalterinės apskaitos paslaugų teikimo, o visi buhalterinės apskaitos dokumentai, pagal UAB "F1" pateiktus duomenis, atiduoti C. I. UAB "J1" operatyvaus patikrinimo metu (2017-09-14 Priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. (30.2) FR1041-780) C. I. 2017-06-27 mokesčių administratoriui nurodė, kad jis UAB "J1" dokumentų neturi, nes jie visi pas akcininką T. D., tuo tarpu M. U. L. Respublikos mokesčių

administratoriui paaiškino, kad jokių UAB "J1" dokumentų jis nėra gavęs. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, konstatuota, kad tiek UAB "J1" akcijų perleidimo sandorių, tiek ir buhalterinės apskaitos paslaugų sutarties su UAB "F1" nutraukimo tikslas – nuslėpti UAB "J1" buhalterinės apskaitos dokumentus;

7) UAB "J1" kaip išskaičiuojantis asmuo, išmokėdamas Pareiškėjui pinigines lėšas įformintų atsiskaitymų pagal avansines apyskaitas forma, neišskaičiavo mokėtiną GPM, kaip būtų tai daręs, jei pajamos būtų kvalifikuotos taip, kaip atkūrus tikrąsias aplinkybes;

8) Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas iš UAB "J1" 2015–2016 m. gavęs ir asmeniniams poreikiams panaudojęs 331281 Eur, yra tikrasis naudos gavėjas, kuris pagal GPMĮ 3 straipsnį, 5 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio nuostatas, pripažįstamas GPM mokėtoju, faktiškai gavęs pajamų, kurios yra GPM objektas jų gavimo momentu. UAB "J1" laikoma mokesčių išskaičiuojančiu asmeniu, kuris neįvykdė (netinkamai įvykdė) savo mokesstinę prievolę. Išieškoti mokesstinę nepriemoką iš UAB "J1" nėra galimybės nes įmonė nerandama, (įmonės akcijos per sandorių grandinę perleistos statytiniui).

Išdėstytų aplinkybių pagrindu padaryta išvada, kad taikytinos MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatos, nes UAB „M1“ piniginių lėšų išmokėjimo Pareiškėjui tikslas (įformintas pagal avansines apyskaitas), nebuvo atsiskaityti su tiekėjais, darbuotojais, sumokėti mokesčius, t. y. lėšas panaudoti įmonės komercinėje – ūkinėje veikloje, avansinių apyskaitų įforminimas buvo dirbtinis, pinigai išmokėti pažeidžiant draudimo piktnaudžiauti teise principą. Banko pavedimuose mokėjimų paskirtis „firmos išlaidoms“ nurodyta formaliai, siekiant Pareiškėjo gautas pajamas priskirti neapmokestinamosioms pajamoms. UAB „M1“ per sandorių grandinę buvo parduota 2016-15-30 F. K. (asmeniui, kuris įtrauktas į asmenų, kuriems apribota teisė eiti viešojo ir (ar) privataus juridinio asmens vadovo pareigas ar būti kolegialaus valdymo organo nariu, sąrašą), 2017-01-20 C. I. (miręs, priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei), 2017-03-30 T. D. (Latvijos pilietis, priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei). Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjas tikslingai siekė perkelti GPM mokėjimą mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui, kuris šios prievolės negalės įvykdyti (Sprendimo 5 – 6 psl.)

Pareiškėjas nesutinka su mokesčių administratoriaus pozicija dėl MAĮ 69 straipsnio 1 dalies taikymo ir, remdamasis LVAT praktika, nurodo, jog pagrįsti tvirtinimą, kad sandoriai sudaryti siekiant mokesstinės naudos, privalo mokesčių administratorius. Pareiškėjo teigimu, mokesstinio patikrinimo metu analizuotas UAB "J1" F. K. akcijų pardavimas kitiems asmenims, nėra susijęs su Pareiškėju ir nėra jokio nei faktinio, nei teisinio pagrindo teigti, kad įmonės akcijų pardavimu yra susijęs Pareiškėjas.

Komisija, pasisakydama dėl šioje ginčo dalyje taikytų MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatų, pažymi, jog LVAT praktikoje laikomasi nuoseklios pozicijos, kad MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje numatytas mokesčių apskaičiavimo būdas yra taikomas tais atvejais, kai nustatomos dvi būtinos sąlygos: 1) ūkinės operacijos atitinka formaliąsias sąlygas, nustatytas atitinkamą mokesčių nustatančiuose teisės aktuose, dėl to yra įgyjamas mokesstinis pranašumas, kuris prieštarauja įstatymo tikslams; 2) pagrindinis ūkinių operacijų tikslas yra mokesstinio pranašumo įgijimas, tačiau transakcija neturi ekonominio ir verslo pagrindimo. Dėl minėtų MAĮ 69 straipsnio taikymo sąlygų nustatymo kartu konstatuojamas ir mokesčio mokėtojo piktnaudžiavimas, taigi mokesčių mokėtojo veiksmai nelaikomi teisėtu mokesčių planavimu. Mokesčių administratorius, nustatęs piktnaudžiavimo teise faktą, taiko turinio viršenybės prieš formą principą, būtent atkuria tikrąsias sandorių aplinkybes ir priima sprendimą, paneigiantį tam tikras mokesčio mokėtojo teises (LVAT 2013-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-602-1718/2013, 2015-01-26 nutartis adm. byloje Nr. A-26-602/2015, 2016-02-08 nutartis adm. byloje Nr. A-145-602/2016). Siekiant konkrečiai situacijai taikyti MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, būtina nustatyti, jog mokesčių mokėtojas, sudarydamas atitinkamus sandorius ar vykdydamas tam tikras ūkines operacijas, siekė vienintelio tikslo – gauti mokesstinę naudą (žr., pvz., 2008 m. vasario 20 d. sprendimą adm. byloje Nr. A-556-250/2008; 2011 m. vasario 23 d. nutartį adm. byloje Nr. A575-371/2011; 2013 m. lapkričio 12 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą adm. byloje Nr. A556-715/2013, 2016 m. vasario 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-145-602/2016 ir kt.).

MAĮ 69 straipsnio 1 dalies pagrindu vertinami ir mokesčių administratoriaus „perapibūdinami“ sandoriai būna realiai sudaryti, juos sudarius, keičiasi turto savininkai, pagal juos atliekami mokėjimai arba vykdomos užskaitos, tačiau tokių sandorių sudarymas stokoja ekonominio tikslingumo ir pagrindimo, o sudarytų sandorių (įvykdytų operacijų) pasėkoje atsiradę pokyčiai sudaro formalias sąlygas nemokėti mokesčio, jį sumažinti, jį atidėti, jo mokėjimą nukelti neapibrėžtam laikui. Todėl tai, jog, kaip nurodo skunde Pareiškėjas, UAB "J1" jam, kaip atskaitingam asmeniui, išmokėjo lėšas, skirtas šios įmonės reikmėms, nepaneigia mokesčių administratoriaus galimybės šias ūkines operacijas vertinti mokestine teisine prasme, siekiant išsiaiškinti, ar avansinių lėšų išmokėjimu Pareiškėjui šalys iš tikrųjų siekė įprastinių tokioms ūkinėms operacijoms būdingų tikslų, ar mokestinės naudos, nes tokią teisę mokesčių administratoriui nustato MAĮ 10 ir 69 straipsnių nuostatos, o mokesčių apskaičiavimo ir sumokėjimo kontrolė yra tiesioginė mokesčių administratoriaus pareiga (MAĮ 19 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Komisija, atsižvelgdama į LVAT praktikos nuostatas ir įvertinusi šioje mokestinio ginčo dalyje surinktų duomenų visumą, t. y. į tai, kad Pareiškėjas ir UAB "J1" yra susiję ir asocijuoti asmenys, į tai, kad Pareiškėjas iš įmonės gautomis lėšomis pats laisvai disponavo (pervedinėjo į brolio O. K. sąskaitą, teikė paskolas, apmokėjo už įsigytą transporto priemonę, darė pervedimus įmonėms už įsigytas statybines medžiagas, įvairias prekes, draudimo, komunalines ir kitas suteiktas paslaugas, dengė asmeninį banko kreditą, nusiėmė pinigines lėšas grynaisiais), į tai, kad Pareiškėjas dokumentų, patvirtinančių iš UAB "J1" 2015–2016 m. gautų piniginių lėšų panaudojimo įmonės reikmėms ir / ar grąžinimą įmonei, nepateikė, į tai, kad laikotarpiu nuo 2016-12-30 iki 2017-03-30 vykdyti UAB "J1" akcijų įsigijimo ir perleidimo sandoriai su Pareiškėju susijusiems asmenims (F. K.), taip pat asmenims, kurie, priklausė socialiai pažeidžiamai gyventojų grupei, nieko nežinojo apie UAB „Monseta“ veiklą ir dokumentus (C. I., T. D. paaiškinimai), konstatuoja, kad pagrindinis ūkinių operacijų, t. y. Pareiškėjui, kaip atskaitingam asmeniui 2015–2016 m. UAB "J1" 331281 Eur piniginių lėšų išmokėjimo tikslas buvo gauti mokestinę naudą, o UAB "J1" akcijų perleidimo sandoriais siekiama nuslėpti apskaitos dokumentus. Pareiškėjas neįrodė aplinkybių, leidžiančių jo sudarytus ginčijamus sandorius kvalifikuoti kaip pateisinamus kitais teisėtais tikslais, nesusijusias išimtinai vien tik su mokestinio pranašumo įgijimu bei mokestinės naudos siekimu.

MAĮ 70 straipsnio 1 dalyje yra nustatyta, jog tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prireikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas neįvykdė pareigos įrodyti kitos, nei nustatė mokesčių administratorius, jam 2015–2016 m. išmokėtų lėšų paskirties, todėl mokesčių administratoriui kilo pareiga GPM skaičiuoti pagal savo įvertinimą, t. y. GPM bazę nustatė taikant MAĮ 70 straipsnio nuostatas.

Pareiškėjas neginčija pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą (MAĮ 70 straipsnio 1 dalis) atlikto mokesčių bazės aritmetinio apskaičiavimo, dėl ko nustatyta 331281 Eur iš UAB "J1" gautų ir negrąžintų, asmeninėms reikmėms panaudotų piniginių lėšų suma, tačiau laikosi pozicijos, kad visos 2015 – 2016 m. į asmenines banko sąskaitas, esančias AB SEB banke ir Swedbank AB, mokėjimų pavedimais iš UAB "J1" pervestos lėšos buvo UAB "J1" išlaidos. UAB "J1" akcijų pardavimo dienai (t. y. 2016-12-30) jis, kaip atskaitingas asmuo, grąžino visas pagal avansinę apyskaitą gautas ir įmonės reikmėms nepanaudotas lėšas, tačiau mokesčių administratorius analizavo ir vertino tik bankinius pavedimus, UAB "J1" buhalterinės apskaitos dokumentus ignoravo.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad patikrinimo metu nebuvo vertinti UAB "J1" veiklos vykdymo ypatumai. Įmonė veiklą vykdė Danijoje ir darbo užmokestis, dienpinigiai, už prekes ir

paslaugas buvo apmokama grynais pinigais, todėl nėra jokio pagrindo konstatuoti, kad Pareiškėjas, kaip įformintus atsiskaitymus pagal avansines apyskaitas, 2015–2016 m. iš susijusio asmens UAB "J1" išsimokėjo 331281 Eur pinigines lėšas, tikslu gauti mokestinę naudą – išvengti mokėtinų mokesčių bei turint tikslą įteisinti kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad pinigines lėšas buvo pervedamos O. K., kad šis atsiskaitytų už UAB "J1" vardu įsigyjamas prekes ar paslaugas. Visiškai ignoruojamos faktinės aplinkybės, jog kad I. B. buvo UAB "J1" akcininke (priklausė 50 proc. akcijų), o O. K. dirbo šioje įmonėje kartu su Pareiškėju ir jam buvo pervedamos pinigines lėšas atsikaitymui su darbuotojais, prekių ir paslaugų pirkimui, o pasibaigus mėnesiui visi duomenys perduodami buhalterinę apskaitą tvarkiusiai įmonei. Pareiškėjas nurodo, kad LVAT praktikoje pažymima, kad tiek vietos, tiek centrinis mokesčių administratorius privalo nustatyti, ar mokesčio mokėtojas teisingai vykdo savo prievoles, tuo tikslu privalu tirti visas aplinkybes, susijusias su mokesčio mokėtojo veikla, ir atitinkamai rinkti įrodymus tiek patvirtinančius, tiek paneigiančius mokesčio mokėtojo veiksmų teisėtumą (žr., pvz., LVAT 2013 m. lapkričio 12 d. nutartį adm. byloje Nr. A-556-2214/2013).

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjas nesutinka su Klaipėdos AVMI apskaičiuota 331281 Eur panaudojimo Pareiškėjos asmeninėms reikmėms tenkinti, suma, atkreipia dėmesį į šios sumos apskaičiavimo metodiką. Kaip matyti iš Patikrinimo akto, nuo 2015-01-01 iki 2016-10-21 negrąžintos lėšos UAB "J1" 331281 Eur suma 2016-12-31 datai apskaičiuota įvertinus UAB "K1" avansinės apyskaitos žiniaraščių už 2016 m. birželio – spalio mėn. duomenis bei pagal Pareiškėjo banko sąskaitose 2015-01-01–2016-12-31 laikotarpiu užfiksuotus vykdytus atsiskaitymus su UAB "K1" Patikrinimo metu apskaičiuota, kad Pareiškėjo skola UAB "J1" 2016-12-31 sudarė 331281 Eur (328 386 Eur (Pareiškėjo skola 2016-10-31 datai) + 3 985 Eur (2016-11-01–2016-12-31 laikotarpiu pavedimu iš UAB "J1" gautos lėšos) – 1 089,80 Eur (2016-11-01–2016-12-31 laikotarpiu UAB "J1" reikmėms išleistos ir į UAB "J1" sąskaitą grąžintos lėšos)) (Patikrinimo akto 7 psl.). T. I. duomenų bei tai patvirtinančių dokumentų, kad jis iki UAB "J1" akcijų pardavimo sandorio (t. y. iki 2016-12-30) ar vėlesniais laikotarpiais, pagal avansines apyskaitas gautas ir asmeniniams poreikiams panaudotas 331281 Eur lėšas grąžino UAB "J1" nepateikė. Pagal UAB "J1" 2017-03-02 VĮ „Registrų centras“ pateiktus finansinės atskaitomybės dokumentus už 2016 m. nustatyta, kad 2016-12-31 UAB "J1" per vienerius metus gautinos sumos buvo 379428 Eur, o aiškinamajame rašte prie 2016 m. finansinės atskaitomybės nurodyta, kad per vienerius metus gautinas sumas sudaro atskaitingo asmens skola, pirkėjų išskolinimas, gautinas PVM, iš anksto sumokėtas pelno mokestis. Minėti finansinės atskaitomybės dokumentai taip pat pagrindžia, kad T. I. iš UAB "J1" gautų ir asmeniniams poreikiams tenkinti panaudotų 331281 Eur piniginių lėšų iki 2016-12-31 UAB "J1" negrąžino (Patikrinimo akto 6–7 psl.). Atsižvelgiant į išdėstytą, konstatuotina, jog Pareiškėjo skundo teiginys, kad mokesčių administratorius analizavo ir vertino tik bankinius pavedimus yra nepagrįstas.

Iš Patikrinimo akto matyti, jog Pareiškėjas dalį gautų iš UAB "J1" lėšų, t. y. 172376 Eur, banko pavedimais pervedė į Pareiškėjo brolio O. K. (toliau – O. K.) sąskaitą. Dėl lėšų pervedimo Pareiškėjas 2020-07-29 paaiškino nurodė, kad „broliui ir jo žmonai pervedavo pinigus, nes jie gyvena Danijoje ir turi įsipareigojimų Lietuvoje“, o 2020-08-18 nurodė, kad „tuo metu įmonės savininkės buvo mūsų žmonos, mes su broliu dirbome Danijoje ir tuos pinigus vesdavau broliui įmonės (UAB "J1" išlaidoms, kiekvieną mėnesį apie išlaidas būdavo atsiskaitoma įmonės buhalterijoje“, tačiau šiuos jo teiginius patvirtinančių dokumentų Pareiškėjas nepateikė. Mokesčių administratorius konstatavo, kad nei O. K., nei jo sutuoktinė K. O. UAB "J1" įdarbinti nebuvo, duomenų, kad UAB "J1" minėtus asmenis būtų paskyrusi atskaitingais asmenimis, taip pat nenustatyta. Nustatyta, kad 2015–2018 m. O. K. gautus 198669 Eur ir K. O. gautus 5821 Eur iš Pareiškėjo pavedimais pinigines lėšas panaudojo savo ir šeimos įsipareigojimams padengti bei asmeniniams ir šeimos poreikiams tenkinti. O. K. ir K. O. operatyvių patikrinimų metu duomenų, jog minėti asmenys būtų pervedę pinigines lėšas į UAB "J1" bankų sąskaitas ir / ar atsiskaitytų už UAB "J1" vardu įsigyjamas prekes ar paslaugas, nenustatyta.

Komisija neginčija Pareiškėjo nurodytos aplinkybės, kad mokesčių administratorius, nustatydamas, ar mokesčio mokėtojas teisingai vykdo savo prievolės, privalo tirti visas aplinkybes, susijusias su mokesčio mokėtojo veikla. Pagal MAĮ 67 straipsnio 1 dalį mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Tačiau Komisija atkreipia dėmesį į MAĮ 67 straipsnio 2 dalį, pagal kurią mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Aiškindamas šių teisės normų turinį, LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad jomis įrodinėjimo pareiga yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius privalo tam tikrais duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokesčiai ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai. Nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokesčių ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokesstinė prievolė. Mokesčių mokėtojas, norėdamas paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą konkretų mokesčių ir su juo susijusių sumų apskaičiavimą, privalo pateikti pagrįstus argumentus ir juos pagrindžiančius naujus įrodymus, lemiančius nustatyto mokesčio dydžio neteisingumą (žr., pvz., LVAT 2010 m. lapkričio 8 d. nutartį adm. byloje Nr. A-556-1527/2010, 2010 m. spalio 25 d. nutartį adm. byloje Nr. A-438-1147/2010, 2011 m. gruodžio 22 d. nutartį adm. byloje Nr. A-575-912/2011, 2012 m. gegužės 24 d. nutartį adm. byloje Nr. A-442-1601/2012, 2015 m. spalio 12 d. nutartį adm. byloje Nr. A-1021-442/2015, 2021 m. gegužės 12 d. nutartį adm. byloje Nr. eA-1434-575/2021 ir kt.).

Komisijos nuomone, šioje konkrečioje situacijoje mokesčių administratoriaus teiginiai buvo motyvuoti, pagrįsti įrodymais – mokesčių administratoriaus pareigas, nustatytas MAĮ 67 straipsnyje, įvykdė. Pareiškėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuota 331281 Eur iš UAB "J1" gautų ir asmeniniams poreikiams tenkinti panaudota pinigų suma, turėjo pateikti konkrečius argumentus ir dokumentus, paneigiančius šios sumos apskaičiavimą lemiančius rodiklius (skolos suma 2016-10-31, 2016-11-01–2016-12-31 laikotarpiu pavedimu iš UAB "J1" gautų lėšų suma, UAB "J1" reikmėms išleistų ir į UAB "J1" sąskaitą gražintų lėšų suma). Kaip matyti iš bylos medžiagos, Pareiškėjas, neįgyvendindamas mokesčių administratoriaus poziciją, faktinių duomenų, kurie leistų spręsti kitaip, nepateikė. Komisijos vertinimu, Pareiškėjo skunde teikiami motyvai nėra pagrįsti įrodymais ir vertintini kaip bendro pobūdžio samprotavimai. Pavyzdžiui, teigiant, kad patikrinimo metu nebuvo vertinta aplinkybė, jog UAB "J1" veiklą vykdė Danijoje ir darbo užmokesčiai, dienpinigiai, už prekes ir paslaugas buvo apmokami grynais pinigais, nėra pateikiami konkretūs duomenys (pvz., darbuotojų darbo laiko apskaitos žiniaraščiai, darbo užmokesčio apskaičiavimą ir išmokėjimą įrodantys dokumentai, įsakymai dėl komandiruočių, grynųjų pinigų už darbuotojų įmonei įgytas prekes išmokėjimo dokumentai ir kt.), kuriais galima būtų paneigti ar suabejoti mokesčių administratoriaus nurodytais skaičiavimais. Teigiant, kad O. K. buvo pervedamos piniginės lėšos atsiskaitymui su darbuotojais, prekių ir paslaugų pirkimui, šių teiginių patvirtinimui turėjo būti pateikti įrodantys dokumentai. Tokių dokumentų Pareiškėjas skundo nagrinėjimo metu nepateikė ir, kaip minėta, O. K. ir K. O. operatyvių patikrinimų metu nenustatyta, jog minėti asmenys būtų pervedę pinigines lėšas į UAB "J1" bankų sąskaitas ir / ar atsiskaitę už UAB "J1" vardu įsigyjamas prekes ar paslaugas.

Pareiškėjas skunde Komisijai pažymi, kad 2016-12-30 UAB "J1" paprastąsias vardines akcijas pardavė F. K., pagal 2016-12-30 priėmimo–perdavimo aktą visi UAB "J1" dokumentai, tame tarpe kasos knyga ir kiti buhalteriniai dokumentai, perduoti F. K., Pareiškėjas nuo 2016-12-30 nedalyvauja UAB "J1" valdyme ir mokesstinio patikrinimo metu neturėjo jokių galimybių pateikti UAB "J1" buhalterinių dokumentų. Pareiškėjas skunde nurodo, kad iš UAB "J1" vadovo pareigų atleistas

2017-01-09, t. y. praėjus 6 mėn. po akcijų pardavimo F. K., todėl pervestos piniginės lėšos į asmeninę Pareiškėjo banko sąskaitas per 6 mėnesius galėjo būti panaudotos įmonės reikmėms.

Iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Pareiškėjui tiek mokestinio tyrimo, tiek mokestinio patikrinimo metu buvo duoti mokesčių administratoriaus nurodymai (2020-07-22 nurodymas Nr. (27.13) FR0706-743 ir 2021-01-19 nurodymas Nr. (27.13) FR0706-89) pateikti dokumentus, patvirtinančius iš UAB "J1" 2015–2016 m. pavedimais gautų piniginių lėšų panaudojimą įmonės reikmėms ir / ar grąžinimą įmonei. Nei mokestinio tyrimo metu, nei mokestinio patikrinimo metu tokių dokumentų Pareiškėjas nepateikė (Patikrinimo akto 2, 5 psl., Klaipėdos AVMI sprendimo 5 psl.). Pareiškėjas mokestinio tyrimo metu, t. y. 2020-08-18 el. paštu pateiktame paaiškinime, nurodė, kad visi dokumentai, patvirtinantys, kad pavedimais iš UAB "J1" gautos lėšos buvo panaudotos įmonės reikmėms ir / ar grąžintos įmonei, buvo perduoti naujam savininkui, tačiau minėtų dokumentų perdavimo – priėmimo akto nepateikė (Patikrinimo akto 5 psl.).

Kaip matyti iš bylos medžiagos, Pareiškėjas 2016-12-30 UAB „M1“ dokumentų perdavimo F. K. aktą pateikė, tačiau mokesčių administratorius konstatavo, kad šis aktas neįrodo, jog Pareiškėjas UAB „Monseta“ grąžino 331281 Eur. Mokesčių administratorius savo sprendimą šio akto nepripažinti dokumentu, pagrindžiančiu UAB „Monseta“ dokumentų perdavimo F. K. faktą, pagrindė tuo, kad: 1) Pareiškėjas nevykdė anksčiau minėtų mokesčių administratoriaus nurodymų pateikti UAB „M1“ dokumentų perdavimo F. K. aktą; 2) UAB „M1“ dokumentų perdavimo F. K. aktas pateiktas 2021-07-21, t. y. po mokestinio patikrinimo (patikrinimas pradėtas 2020-12-21, baigtas 2021-06-21); 3) mokesčių administratorius išnaudojo visas galimybes įvertinti UAB „M1“ apskaitą. Iš bylos medžiagos matyti, kad siekiant nustatyti laikotarpį nuo 2015-01-01 iki 2018-12-30 tarp UAB „M1“ ir Pareiškėjo bei jo sutuoktinės I. B. vykdytų sandorių ir tarpusavio atsiskaitymo aplinkybes, 2020-11-04 buvo atliktas UAB „M1“ operatyvus patikrinimas (2020-11-04 Priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma FR1041-204). Operatyvaus patikrinimo metu įmonė buhalterinės apskaitos dokumentų, susijusių su sandoriais, vykdytais tarp UAB „M1“ ir Pareiškėjo bei jo sutuoktinės nepateikė.

Komisija sutinka su mokesčių administratoriaus išvada, kad Pareiškėjo po mokestinio patikrinimo pabaigos pateiktas dokumentų perdavimo aktas pats savaime neįrodo, jog Pareiškėjas UAB „M1“ grąžino 331281 Eur ir šis faktas dar labiau sustiprina abejones Pareiškėjo nurodomų UAB „M1“ dokumentų perdavimo F. K. realumu. Pažymėtina, kad LVAT praktikoje (pvz., 2017 m. balandžio 13 d. sprendimas adm. byloje Nr. I-781-629/2017, 2020 m. gruodžio 1 d. sprendimas adm. byloje Nr. e13-4323-983/2020 ir kt.) pirmenybė teikiama pirminiams paaiškinimams, kurie iš esmės laikytini objektyvesniais, nes nėra nulemti laiko ir kitų aplinkybių, pvz., mokestinio patikrinimo rezultatų sužinojimo, ar kaip nagrinėjamu atveju – Pareiškėjo negalėjimu pagrįsti 331281 Eur grąžinimo UAB „M1“.

Apibendrinant išdėstyta, konstatuotina, kad mokesčių administratorius pagrįstai vadovavosi MAĮ 10 straipsnio, 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis bei MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatomis bei pritaikęs Taisyklių 6.3.5 papunkčio nuostatose numatytą lėšų bankų sąskaitose metodą, nustatė UAB "J1" Pareiškėjui išmokėtą ir jo negrąžintą bei asmeniniams poreikiams tenkinti panaudotą sumą. Mokesčių administratorius teisingai vadovavosi LVAT praktika, pagal kurią taikyti išimtį iš GPMĮ 23 straipsnyje įtvirtintos taisyklės, (pvz., LVAT 2016 m. sausio 28 d. nutartis adm. byloje Nr. A-153-438/2016) leidžiama tik išimtiniais atvejais. Mokesčių administratorius nustatė bei išdėstė išskirtines aplinkybes, suteikiančias galimybę reikalauti mokestinės prievolės, kylančios iš A klasės gyventojo pajamų, įvykdymo tiesiogiai iš Pareiškėjo, o ne iš UAB „M1“, kaip to reikalauja GPMĮ 23 straipsnio 1 dalis. Be to, mokesčių administratorius teisingai atsižvelgė į tai, kad UAB "J1" pinigines lėšas pervedė tik Pareiškėjui, visus piniginius mokėjimus įmonei atliko tik Pareiškėjas, todėl pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjo iš UAB "J1" gauti 331281 Eur yra tik Pareiškėjo apmokestinamosios pajamos. Tokia mokesčių administratoriaus pozicija pilnai atitinka LVAT praktiką, pagal kurią mokesčių administratorius įpareigotas kiekvienu faktiniu pagrindu gautas pajamas vertinti ir spręsti, kas laikytinas konkrečiu atveju mokesčių mokėtoju, ar kiekvienas iš sutuoktinių (kiekvienam iš jų nustatoma vienoda prievolė), kai pajamas gavo kartu, ar vienas iš

sutuoktinių faktiškai gavęs pajamų (2021 m. sausio 27 d. sprendimas adm. byloje Nr. eA-435-602/2021).

Dėl disponavimo iš nenustatytų šaltinių gautomis pajamomis

Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjo ir jo sutuoktinės I. B. 2018 m. patirtos išlaidos viršijo pajamas. Mokesčių administratorius, įvertinęs minėtas pajamas ir išlaidas bei piniginių lėšų likučius banke ir ne banke kiekvienų metų pradžiai, taikė MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatas ir Taisyklių 4 punktą bei 6.3.3 papunktyje įtvirtintą išlaidų metodą. Nustatyta, kad Pareiškėjas jo sutuoktinė 2018 m. disponavo iš nenustatytų kilmės šaltinių gautomis 209188 Eur pajamomis, Pareiškėjas disponavo 104594 Eur (209188 Eur : 2) pinigineis lėšomis, kurių mokesčių įstatymų nustatyta tvarka nedeklaravo, nuo jų neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą GPM.

Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokėtiną GPM, Pareiškėjui neteisingai taikė MAĮ nuostatas, nurodo, kad patikrinimo metu nebuvo analizuotas iki 2015 m. Pareiškėjo ir jo sutuoktinės turėtų piniginių lėšų likutis, ignoruota, jog artimieji šeimos nariai Pareiškėjui ir jo sutuoktinei per mokestinio patikrinimo laikotarpį skyrė apie 60000–70000 Eur. Pareiškėjas taip pat nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiuota 123000 Eur paskolos suma.

Pirma, dėl Pareiškėjo argumentų, susijusių su piniginių lėšų likučiu 2015-01-01 ir per tikrinamąjį laikotarpį gautų 60000–70000 Eur piniginių lėšų.

Iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Inspekcija, vertindama Pareiškėjo ir jo sutuoktinės I. B. 2015-01-01 piniginių lėšų likutį ne banke, vertino, kad Pareiškėjas ir jo sutuoktinė 2015-01-01 turėjo 1000 Eur piniginių lėšų ne banke. Ši išvada pagrįsta Pareiškėjo sutuoktinės 2020-08-18 el. p. paaiškinimu, kad ne banke piniginių lėšų neturėjo, paskolų, piniginių dovanų negavo ir neteikė bei Pareiškėjo 2020-07-29 paaiškinimu, kad ne banke 2015-01-01 turėjo 1000 Eur grynujų pinigų.

Pareiškėjas 2020-07-29 paaiškiniame nurodė, kad jo sutuoktinė iš sesers, gyvenančios Rusijoje gavo 50000 Eur už tai, kad atsisakė teisių į nekilnojamąjį turtą Rusijoje. Paprašytas patikslinti, ar minėtus 50000 Eur turėjo 2015-01-01, nurodė, kad šių pinigų neturėjo, jie buvo mokami per ilgą laiką dalimis. Pareiškėjo ir jo sutuoktinės paprašius pateikti tikslus Pareiškėjo sutuoktinės I. B. sesers duomenis (vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, gimimo metus), nurodyti kada, kokiomis sąlygomis Pareiškėjo sutuoktinės sesuo jiems perdavė minėtas lėšas, sutuoktiniai duomenų, taip pat informacijos, kada, kur ir kokias sumas minėta sesuo perdavė, nepateikė. Todėl 50000 Eur nepripažinti sutuoktinių pajamomis.

Mokesčių administratorius, siekdamas išsiaiškinti tikrinamojo laikotarpio Pareiškėjo gautas paskolas ir pinigines dovanas, Pareiškėjui davė nurodymus (2020-07-22 nurodymas Nr. (27.13) FR0706-744 ir 2021-01-29 nurodymas Nr. (27.13)FR0706-89) pateikti duomenis bei susijusius dokumentus apie iki 2018-12-31 gautas paskolas ir dovanas.

Pasisakydama dėl Pareiškėjos skunde akcentuojamų aplinkybių, susijusių su 50000 Eur gavimu, Komisija pažymi, jog kontrolės veiksmų atlikimo metu mokesčių mokėtojo įpareigojimas pagrįsti atitinkamų pajamų šaltinius reiškia, kad jo nurodomi pajamų šaltiniai turi būti realūs (MAĮ 41 straipsnis), o pateikti įrodymai apie piniginių lėšų gavimą iš atitinkamų šaltinių turi atspindėti realiai susiklosčiusias faktines aplinkybes, ypač tais atvejais, kai gautų pajamų šaltinis yra ne paties mokėtojo veikla, o kito asmens gautos pajamos. Todėl turi būti pateikti pakankami ir neiginčijami įrodymai, kad atitinkamo dydžio pajamos realiai yra gautos konkrečiu nurodytu būdu iš nurodyto pajamų šaltinio, t. y. šaltinis turi būti ne tik realus, bet ir turi būti objektyviais duomenimis patvirtintos aplinkybės, kad lėšos realiai perduotos mokėtojui (LVAT 2011-09-09 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3513/2011). Pažymėtina ir tai, jog pasirinkdamas pajamas gauti grynaisiais pinigais (dėl ko šių pajamų gavimo faktas nėra fiksuojamas kredito įstaigose esančių sąskaitų išrašuose) ir šių pajamų nedeklaruodamas, pateikiant atitinkamo mokestinio laikotarpio pajamų deklaracijas (pavyzdžiui, kai tokios deklaracijos teikimas nėra privalomas), mokesčių mokėtojas prisiima ir visą riziką dėl jam tenkančios įrodinėjimo naštos (pavyzdžiui, LVAT 2013-04-15 sprendimas adm. byloje Nr. A-602-27/2013, 2015-12-28 nutartis adm. byloje Nr. A-1305-602/2015, 2016-02-08 nutartis adm. byloje Nr. A-145-602/2016). Atsižvelgiant į

nurodytą, darytina išvada, jog mokesčių mokėtojas negali remtis vien tik tvirtinimu, kad jis gavo atitinkamas piniginių lėšų sumas ar galimai jomis disponavo, jis turi realiai pagrįsti savo nurodomus piniginių lėšų šaltinius.

LVAT savo praktikoje ne kartą yra pasisakęs dėl įrodinėtinų aplinkybių visumos tokio pobūdžio bylose (pavyzdžiui, 2017-09-12 nutartis adm. byloje Nr. A-957-438/2017), teigdamas, kad tokiose situacijose įrodinėjimo dalykas šiuo atveju yra aplinkybės, ar pinigų sumos mokesčių mokėtojui realiai buvo ar nebuvo perduotos, t. y. gautos ar negautos pajamos. Šios aplinkybės turėtų būti įrodinėjamos tiesioginiais įrodymais, iš kurių galima daryti vienareikšmę išvadą apie įrodinėjimo dalyką sudarančias aplinkybes (pvz., mokėjimo pavedimai, patvirtinantys lėšų judėjimą; asmenų, iš kurių pajamos neva gautos, paaiškinimai apie tai, kad lėšos perduotos ar neperduotos; kitų liudytojų, galinčių patvirtinti ar paneigti lėšų perdavimą, parodymai). Įstatymas nedraudžia įrodinėti ir netiesioginiais įrodymais, t. y. įrodymais, daugiareikšmiai susijusiais su įrodinėjimo dalyką sudarančiomis aplinkybėmis (pvz., įrodymai apie tai, kokiomis lėšomis galėjo disponuoti asmuo, iš kurio galėjo būti gautos pajamos; įrodymai apie gautų lėšų panaudojimo aplinkybes ir pan.). Tokio pobūdžio bylose išvada apie tai, kad mokesčių mokėtojas nepagrindė pajamų, neturėtų būti daroma vien netiesioginių įrodymų pagrindu (pvz., įrodymai apie tai, kad paskolos davėjas neturėjo teisėtų pajamų). Tačiau bet kokių atveju teismas įrodymus vertina pagal vidinį savo įsitikinimą, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais (ABTĮ 57 straipsnio 6 dalis), o netiesioginiai įrodymai gali būti naudingi patvirtinant ar paneigiant tiesioginių įrodymų pagrindu formuluojamas išvadas (LVAT 2007-03-15 nutartis adm. byloje Nr. A-17-301/2007).

Ginčo situacijoje, įvertinus tai, kad mokesčių administratoriui nebuvo pateikti jokie duomenys apie piniginių lėšų davėją, pinigų perdavimo Pareiškėjui ir jo sutuoktinei dokumentai, Pareiškėjas nepateikė konkrečių duomenų bei susijusių dokumentų apie iki 2018-12-31 gautas paskolas ir dovanas, konstatuotina, kad mokesčių administratoriaus pozicija nepripažinti 50000 Eur realiai gautais iki 2015-01-01 ir 60000–70000 Eur nepripažinti realiai gauta dovana per tikrinamąjį laikotarpį yra teisinga ir atitinka LVAT suformuotas tokių aplinkybių vertinimo taisykles.

Komisija atkreipia dėmesį ir į tai, jog tuo atveju, jei, kaip tvirtina Pareiškėjas, jo sutuoktinė iš sesers, gyvenančios Rusijoje gavo 50000 Eur, o iš šeimos narių per tikrinamąjį laikotarpį Pareiškėjas ir jo sutuoktinė gavo 60000–70000 Eur piniginių lėšų, pagal MAĮ 42¹ straipsnio (MAĮ 2012-06-19 29, 33, 40, 88, 95, 105 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 42¹, 104¹, 104² straipsniais įstatymas Nr. XI-2078)) 1 dalį ir Nuolatinio Lietuvos gyventojų pranešimo apie sudarytus sandorius (duomenys neskelbtini) formos, papildomo lapo (duomenys neskelbtini) formos pildymo ir pateikimo taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2018-12-14 įsakymu Nr. VA-96, 3.1–3.4 punktus ir 5 punktą, Pareiškėjas ir jo sutuoktinė turėjo pareigą pateikti mokesčių administratoriui pranešimus (forma (duomenys neskelbtini) apie gautas dovanotas lėšas. Byloje nepateikta jokių duomenų apie tokios informacijos mokesčių administratoriui pateikimą.

Pagal MAĮ 42¹ straipsnio 3 dalį, jeigu gyventojas centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka ir terminais šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos nepateikė, tokiais sandoriais negali būti pagrindžiami jo turto įsigijimo ir pajamų gavimo šaltiniai. Minėta MAĮ 42¹ straipsnio 3 dalyje įtvirtinta nuostata dėl negalėjimo remtis sandoriais pagrindžiant turto įsigijimo ir pajamų šaltinius, nepateikus informacijos apie tokius sandorius to paties straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka, kurią detalizuoja minėtos taisyklės, yra imperatyvi ir nėra jokių jos taikymo išimčių (LVAT 2021 m. kovo 3 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-636-442/2021).

Ginčo situacijoje, įvertinus tai, kad mokesčių administratoriui nebuvo pateikti jokie duomenys apie piniginių lėšų davėją, pinigų perdavimo Pareiškėjui ir jo sutuoktinei dokumentai, mokesčių administratoriui nebuvo pateikti pranešimai (forma (duomenys neskelbtini) apie gautas dovanotas lėšas, laikytina, kad Inspekcijos išvada nepripažinti 50000 Eur ir 60000–70000 Eur realiai gautais yra teisinga ir atitinka LVAT suformuotas tokių aplinkybių vertinimo taisykles.

Antra, dėl Pareiškėjo argumentų, susijusių su 123000 Eur paskolos suma.

Pagal Pareiškėjo bankų sąskaitų išrašus nustatyta, kad Pareiškėjas 2015 m. į S. P. įmonės „Metalo ir medžio meniniai gaminiai“ sąskaitą pervėdė 37000 Eur, nurodyta pervedimų paskirtis: „Pagal paprastąjį vekselį. Vekselio data 2015-06-29“. Pagal Joniškio raj. notarų biuro pateiktus duomenis, nustatyta, kad Pareiškėjas 2017 m. S. P. įmonei paskolino 43000 Eur (2017-09-07 Neprotestuotinas paprastasis vekselis, notarinio registro Nr. 2-4125), o 2018 m. S. P. paskolino 43000 Eur (2018-09-13 Neprotestuotinas paprastasis vekselis, notarinio registro Nr.1-3953). Pareiškėjas 2020-07-29 ir 2021-06-14 el. paštu pateiktuose paaiškinimuose yra nurodęs, kad S. P. ir įmonė „Metalo ir medžio meniniai gaminiai“ jam paskolos nėra gražinęs. Mokesčių administratorius vertino, kad Pareiškėjas 2015 m., 2017 m. ir 2018 m. iš viso S. P. ir S. P. įmonei „Metalo ir medžio meniniai gaminiai“ suteikė 123000 Eur paskolų.

Pareiškėjas nurodo, kad atliktas tik vienas bankinis pavedimas – 37000 Eur, nurodyta pervedimų paskirtis „Pagal paprastąjį vekselį. Vekselio data 2015-06-29“. Apklausus S. P., šis būtų aiškiai įvardinęs skolos dydį. Mokesčių administratorius nepagrįstai nevertina, kad 2017 m. ir 2018 m. išduoti du vekseliai tai pačiai sumai – 43000 Eur, išieškojimas vykdomas tik pagal vieną iš vekselių, t. y. šiuo atveju pasibaigus vekselyje numatytam terminui, išduotas kitas vekselis, tačiau mokesčių administratorius juos nepagrįstai sumuoja.

Kaip jau minėta šiame sprendime, vadovaujantis MAĮ 67 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokestis ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai.

Kaip matyti iš bylos medžiagos, Inspekcija visiškai pagrįstai pripažino, kad Pareiškėjas su sutuoktine 2015–2018 m. patyrė 123000 Eur paskolų suteikimo išlaidų. Visų pirma, mokesčių administratorius, vertindamas suteiktų paskolų sumą, vertino 3 atskirus dokumentus: 1) 2015 m. į S. P. įmonės „Metalo ir medžio meniniai gaminiai“ sąskaitą pervestus 37000 Eur (Pagal paprastąjį vekselį. Vekselio data 2015-06-29); 2) 2017-09-07 Neprotestuotiną paprastąjį vekselį, notarinio registro Nr. 2-4125, pagal kurį Pareiškėjos sutuoktinis 2017 m. S. P. įmonei paskolino 43000 Eur; 3) 2018-09-13 Neprotestuotiną paprastąjį vekselį, notarinio registro Nr.1-3953, pagal kurį Pareiškėjos sutuoktinis 2018 m. S. P. paskolino 43000 Eur.

Pažymėtina, kad vekseliai sudaryti skirtingų asmenų (S. P. ir S. P. įmonės „Metalo ir medžio meniniai gaminiai“), patvirtinti ir įregistruoti skirtingomis datomis, turi atskirus registracijos numerius. Byloje nėra duomenų, kad šie vekseliai yra apmokėti. Patikrinimo metu nebuvo nustatyta, kad S. P. įmonė „Metalo ir medžio meniniai gaminiai“ ar S. P. būtų gražinę Pareiškėjos sutuoktiniui visą ar dalį suteiktų paskolų sumos.

Pareiškėjas konkrečių įrodymų, paneigiančių nustatytas aplinkybes, nepateikė, todėl sutikti su jo skundo argumentais nėra pagrindo.

Trečia, dėl Pareiškėjo argumentų, susijusių su MAĮ 70 straipsnio taikymu.

Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokėtiną GPM, neteisingai taikė MAĮ nuostatą, nukrypo nuo teismų praktikos, neįvertino esminių aplinkybių, turinčių įtakos mokesstinės prievolės dydžiui nustatyti. Pareiškėjas, vadovaudamasis LVAT praktika, akcentuoja, kad mokesčių administratorius turi pasirinkti tokį vertinimo būdą, kurį naudojant apskaičiuotos mokesstinės prievolės dydis būtų kuo tikslesnis. Pareiškėjo nuomone, šios taisyklės mokesčių administratorius nesilaikė, nenurodė taikytų mokesčių apskaičiavimo metodų, nepagrindė jų pasirinkimo.

LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: pirma, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, antra, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus (žr., pvz., 2010 m. lapkričio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-438-1542/2010; 2011 m. sausio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-575-146/2011; 2012 m. lapkričio 12 d. nutartį adm. byloje

Nr. A-442-1984/2012; 2013 m. balandžio 15 d. sprendimą adm. byloje Nr. A-602-27/2013; 2015 m. gruodžio 2 d. nutartį adm. byloje Nr. A-2210-502/2015; 2016 m. vasario 4 d. nutartį adm. byloje Nr. A-384-442/2016).

Komisija pažymi, kad Inspekcija, patikrinimo metu įvertinusi Pareiškėjo gautas pajamas ir patirtas išlaidas, nustatė, kad Pareiškėjo ir jo sutuoktinės 2018 m. patirtos išlaidos viršijo jos gautas pajamas 209188 Eur, Pareiškėjo išlaidos ginčo laikotarpiu 104594 Eur viršijo pajamas. Konstatuota, kad sutuoktiniai tikrinamuoju laikotarpiu gavo pajamų, nuo kurių neapskaičiavo ir į valstybės biudžetą nesumokėjo GPM. Sutuoktiniai gautas pajamas panaudojo transporto priemonių ir nekilnojamojo turto įsigijimui, statybai, UAB „H1“ ir UAB „G1“ išlaidoms bei kitoms išlaidoms padengti. Pareiškėjas neginčytinų duomenų, patvirtinančių, kokiomis pajamomis jis ir jo sutuoktinė dengė patiriamas išlaidas, mokesčių administratoriui nepateikė. Tai lemia, kad pajamų gavimas iš nenustatytų šaltinių ir jų nedeklaravimas sudarė teisinės prielaidas mokesčių administratoriui taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas (žr., pvz., LVAT 2018 m. gegužės 9 d. nutartį adm. byloje Nr. A-556-602/2018, 2021 m. gruodžio 8 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-3099-968/2021; 2021 m. rugsėjo 29 d. nutartis adm. byloje Nr. A-3665-968/2021 ir kt.).

Komisija, atsakydama į Pareiškėjo skundo argumentus dėl mokesčių administratoriaus apskaičiuotos mokestinės prievolės tikslumo, pažymi, kad atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, objektyviai yra įmanomi tam tikri netikslumai, nes mokesčių administratorius yra priverstas vadovautis ne tiksliais, o tikėtiniais ir galimais paskaičiavimais (LVAT 2010 m. balandžio 29 d. nutartis adm. byloje Nr. A-442-635/2010, 2014 m. balandžio 15 d. nutartis adm. byloje Nr. A-602-409-14, 2021 m. birželio 2 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-2077-442/2021 ir kt.). Mokesčių administravimo įstatymo 70 straipsnio 1 dalies norma skirta ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis paremtas) mokestinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus. Tai reiškia, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių įvertinimo kriterijų. Todėl tam, kad būtų paneigtas tokiu būdu nustatytas mokestinės prievolės dydis, mokesčių mokėtojas turi pateikti įrodymus, patvirtinančius, jog nurodytų įvertinimo kriterijų buvo nesilaikyta, t. y. įrodyti, kad mokesčio administratoriaus nustatytas mokestinės prievolės dydis neatitinka protingumo bei teisingumo kriterijų (LVAT 2007 m. birželio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A11-603/2007).

Komisija, įvertinusi mokestinėje byloje surinktus duomenis, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundo argumentai, jog mokesčių administratorius netinkamai taikė MAĮ 70 straipsnio nuostatas, nėra pagrįsti objektyviais įrodymais. Mokesčių administratorius, visapusiškai ir objektyviai išsiaiškinęs visas bylai reikšmingas aplinkybes bei nenukrypdamas nuo LVAT suformuluoto MAĮ 70 straipsnio 1 dalies aiškinimo, pagrįstai atlikto patikrinimo metu Pareiškėjo GPM bazę nustatė vadovaudamasis MAĮ 70 straipsniu, pagal jo atliktą įvertinimą, pritaikęs išlaidų metodą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2021-12-17 sprendimą Nr. 68-104.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos

Vyriausybės, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė